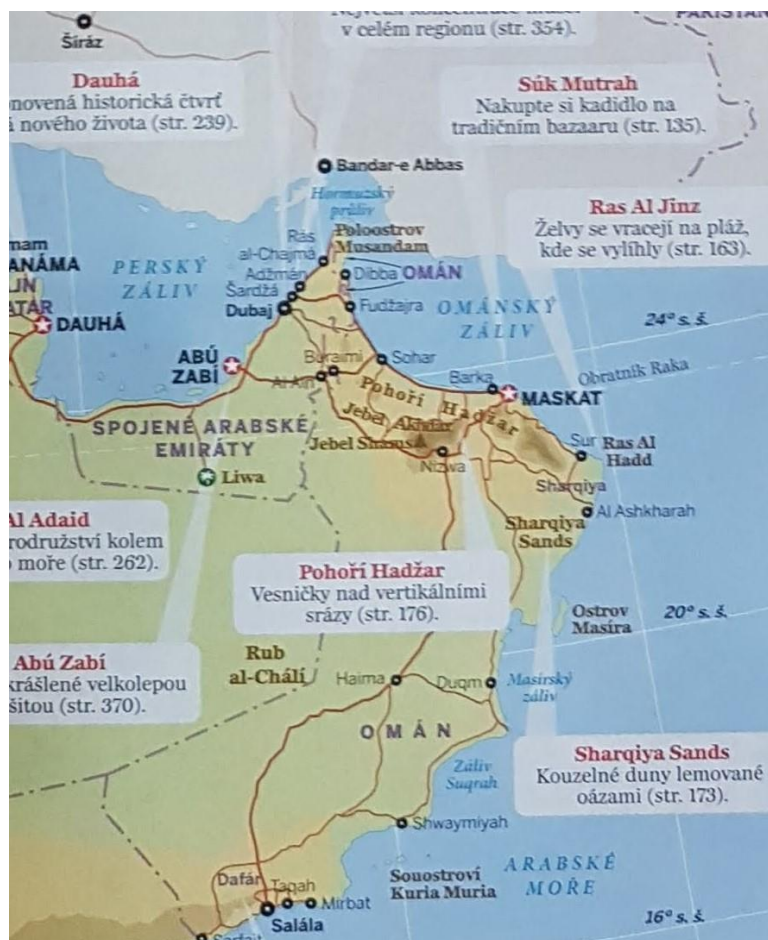

Spojené Arabské Emiráty, + Musamdam (Omán)

VIDĚT VÍC - 2022

Petr Laník | V době covidové | 3 – 13.2.2022

Tak tady jsme všichni pohromadě – Poušť za Dubaji.

Ostrov Musandam, Khasab mountain safari 750. m.n.m. - za námi Fjord Nadžíb,.

Obsah

Den 1. Praha–Dubaj 3.2.2022 –	1
Základní údaje o emirátech	1
Den 2. Dubaj 4.2.2022	4
ostrov Palm Jumerah.....	5
Burj Al Arab.....	7
Marakodrap Burj Chalífa (Burž Chalífa)	8
Dubai Mall	10
Den 3. Expo – 2020 – 4.2.2022 sobota.....	12
EXPO 2020.....	12
Česko získalo na Expu ocenění.....	15
K dalším pavilónům na Expu 2020	16
Americká expozice	17
Ruská expozice	18
Slovenský pavilón.	19
Australský pavilón.....	20
Den 4. Vnitrozemím po hradech – 6.2.2022 neděle	21
Safari po pouštních dunách	21
Archeologické naleziště Mleiha	23
Vysvětlení označení časových úseků:	24
Velbloud a jeho užitek	24
Hrobka z doby Umm Al Nar	25
Masfout – muzeum, pevnost	26
patří k Nejstarším mešitám Blízkého VÝCHODU – MASJID al bidiyah – osmanská mešita	28
PCR testy v SAE	29
Den 5. Džebel Džais, plavba na kánoích - Al Zorah - 7. února (pondělí)	30
Džebel Džaijs – viewing Deck park	30
Ajman – plavba na kánoích mezi mangrovy – přírodní rezervace Al Zorah.....	32
Den 6. Musamdam - Omán, 8. února (úterý)	34
Omán - Musandam	34
Hormuzský průliv	35
Mountin Safari.....	36
Národní park Khalidiya	37

Ženské hory (<i>Džebel Harim</i>).....	38
Den 7. Na plavba na Dhow fjordem Khawr Ash-Sham, 9. února (středa).....	41
Fjord Khawr Ash-Sham.....	41
Nadifi	42
Qanaha.....	42
Maqlab	43
Telegraph Island – telegrafní ostrov	43
Seebi Island.....	44
Den 8, Zpět v emirátech, Šardžá 10. února (čtvrtek)	46
Sharjah (ŠarDžá)	46
Tradiční súk.....	47
Rodný dům – pevnost místního emíra – AL HISN	49
Muzeum Islámské civilizace	49
Den 9. Súky, staré město Dubaj, Pouštní program 11. února (pátek).....	51
Stará Dubaj.....	52
Čtvrť Al Seef Dubaj.....	52
Čtvrť Al Fahidi	53
Súk koření.....	53
Zlatý súk.....	54
Pouštní safari a program v poušti.....	56
Den 10. Abú Dhabí , 11. února (sobota).....	60
Abú Dhabí	60
Abú Dhabí.....	60
Louvre Abu Dhabi.	60
Heritage Village.....	62
Velká mešita šejka Zajida	64
11. den Miracle Dubai Garden, Dubai Frame 13. únor (neděle)	67
Dubai Miracle Garden.....	67
Dubaj Frame	68

Den 1. Praha–Dubaj 3.2.2022

—

Noční odlet z Prahy přímým letem společnosti Fly Dubai do Dubaje. Předpokládaný odlet 21,55 hod.

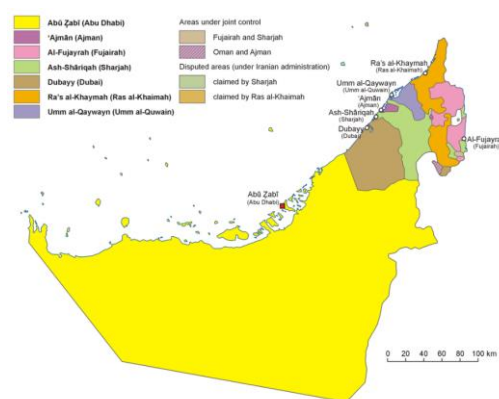
Ještě týden před odletem dostáváme zprávu od dcery Vlastika Soni, že tentokrát poletí s námi ona. Vlastík je opět v nemocnici, slabé srdíčko. Tak mu držíme palce, ať se co nejdříve uzdraví.

ZÁKLADNÍ ÚDAJE O EMIRÁTECH

Spojené arabské emiráty, zkratkou SAE, někdy zvané jen Emiráty, jsou federací sedmi konstitutivních emirátů na Blízkém východě, rozkládající se v jihozápadní Asii ve východní části Arabského poloostrova při pobřeží Perského zálivu. Na pevnině sousedí s Ománem a Saúdskou Arábií a rovněž sdílí námořní hranici s Katarrem, Íránem a Pákistánem.

SAE zaujímají rozlohu téměř 84 tisíc km² a dají se velikostí srovnat s rozlohou České republiky. Rovněž osídlením jsou víceméně srovnatelné, žije zde cca 9,5 mil. obyvatel. Ze sedmi emirátů, **Abú Zabí, Adžmán, Dubaj, Fudžajra, Rás al-Chajma, Umm al-Kuvajn a Šardža**, je největší (a nejbohatší) emirát, Abú Zabí, zabírá 73 tisíc km², nejmenší, Ajmán, má rozlohu pouhých 259 km². Žádná jiná země Blízkého východu netěží tak vydatně z pozice módního mezinárodního obchodního centra jako Spojené Arabské Emiráty. Je to díky odhodlání mocných politických činitelů z různých vládnoucích rodů řídit a kontrolovat místní i federální ekonomiku. Od roku 1971, kdy se sedm emirátů etablovalo jako nezávislá

federace, si každý z nich podržel právo sledovat vlastní vládní i hospodářskou politiku. Politickou a finanční sílu ovládnout státní instituce v zemi však mají pouze dva největší z nich: Abú Dhabí a Dubaj. Trvalým rysem tamního veřejného i politického života je politické i finanční soupeření mezi emiráty a jejich vládnoucími dynastiemi.

7 emirátů SAE

Svérázný dubajský vládce, šejch Muhammad ibn Rašid al-Makmúd je faktickým vlastníkem většiny velkých dubajských společností i investičních institucí a vnitřní záležitosti státu řídí bez federálního dohledu.

Pak je tady dynastie al-Nahajánů v čele s hlavou SAE a emíram Abú Dhabí, šejchem Chalífou ibn Saídem al-Nahajánem a jeho nevlastním bratrem, korunním princem Muhammadem ibn Saídem al-ahajánem.

Cesta, která nás Emiráty čeká, je velmi rozmanitá, od moderní architektury přes historické pevnosti, pouště a vysoké hory až po plavbu mezi fjordy. Součástí cesty je dvoudenní pobyt v Musandam, malém území, odděleném od Ománu. Cesta je naplánovaná na dobu, kdy se v Dubaji koná Expo, odložené o rok kvůli epidemii.

Dnes ale v 18.00 se scházíme na letišti Václava Havla, kde se setkáváme většinou již se známými cestovateli. Je tady i Soňa, dcera Vlasty, který bohužel leží v nemocnici a asi mu budou operovat implantát na posílení srdce.

Jsmo tady moc brzy, gate otevírají až v 19,00 hodin. Auto jsem nechal na parkovišti u letiště – už jsme tady parkovali vloni při letu do Španělska. Jenže jak sedíme na lavičkách a nemám co dělat, dívám se na aplikaci MyŠkoda – která mi má potvrdit, že je auto zamčeno a je vše OK. Jenže to tak není a aplikace hlásí – auto odemknuto, okna otevřená.... Asi chyba, myslím si a chvíli tomu dávám pokoj, znova zkouším a znova – stejná hláška. Už jsem trochu nervózní a jde před halu. Žádná změna. Nezbyvá, než volat na parkoviště a požádat hlídače o kontrolu vozu. Ten je ochoten, jde se podívat – auto je v pořádku, nesvítí, je zamčeno. „Uff“ oddechl jsem si a pro jistotu kontroluji znova aplikaci - a hle, vše je OK. Někdo, nebo něco si jen se mnou hraje.

Se Soňou přijela i Olga, ale ta s námi necestuje – bude doma s Vlastíkem. Pochopitelně.

Na letišti v Praze

Letiště je téměř liduprázdné! Odbavuje se jen náš let a nevypadá to, že by letadlo mělo být plné. Jdeme k odbavení a jen tak pro formu Dája říká – „řekni jí, že chceme sedět spolu!“. „No to je přece

samozřejmě“ dodává paní za pultem. Pak ale bere telefon a někam volá.“ Domluvíte se anglicky?“ To snad ano – tak vás přemístím k bezpečnostnímu výstupu. Ukázalo se totiž, že skupina je „rozfraná“ po celém letadle. Takže jsme to na konec vyhráli. Místa na nohy bylo krásně hodně. Je u okna seděl jeden mladý pán, poměrně dosti vysoký a neustále s sebou „mlel“. Takže se prakticky nedalo spát.

Let z Prahy do Dubaje trvá asi 6 hodin, a přilétáme do časového rozdílu - + 3 hodiny. Máme malé desetiminutové zpoždění a odlétáme v 22:15, do Dubaje přilétáme před 4. hodinou ranní.

Naše letová trasa.

Letíme s FlyDubai let DUBAI-DXB, a tak mne docela překvapila i nabídka na zábavu na obrazovce. Když pomínu historicky staré kusy, praktickou žádnou muziku, tak pokud si přece jen chcete něco pustit – hezky zaplaťte...

Tak to nás přibližně ještě čeká.

Tak toto vidíme v letadle poprvé, že by celá nabídka jakékoliv zábavy na obrazovce byla placená. Jídlo – kuře

s rýží a nějakou omáčkou jsme nakonec také jako na večeri dostali, ale pokud bys chtěl pivo – 1/3 asi 80 Kč, Deci vína asi 145 Kč ... Inu také nevídané. Nu což. Noc jsme přežili a přistáváme v našem čase asi 4 hodin ráno (tady je 7) v Dubaji. Jsme tady v období zimy, což nám ale nikterak ve 20 st. celsia nepřipadá. Letiště Dubaj je ohromné, tak i než jsme se dostali z letadla do haly.

Nastává procedura přechodu přes imigrační oddělení. Standardním způsobem procházíme kontrolou, všude je nutno mít nasazenou roušku, pak jdeme pro naše kufry. Celá procedura zabrala si asi 1,5 hodiny.

Ještě projít přes imigrační a pak ke kufrům.

Na letišti ještě měníme AED – kur je cca 6,50 Kč / 1 AED. Že je to nakonec dobrá cena nám potvrdil i místní průvodce, který nás na letišti již čekal.

Den 2. Dubaj 4.2.2022

Ranní přilet (předpoklad 7,05 hod.) na mezinárodní letiště Dubai. Po snídani prohlídka hlavního města stejnojmenného emirátu. Zastávka na pláži Jumeirah s výhledem na dvě ikony Dubaje – bývalou nejvyšší budovu světa Burj al-Arab a luxusní hotel Jumeirah. Přejezd k nejvyšší budově na světě, věži **Burj Khalifa**, výjezd na vyhlídku do 148. poschodí. Přilehlá velmi rozlehlá nákupně – zábavní zóna **Dubai Mall** – čas na oběd a průzkum – je zde mj. vodopád, dinosaurus, akvárium aj. V 17,45 hod. vstup na promenádu kolem **Dubajské fontány** se světelnou a hudební produkcí. Odjezd do hotelu na ubytování a nocleh.

První po přiletu do Dubaje bylo, že naše celkem nevyspaná skupina po ¾ hodiny jízdy z letiště se dostavila do hotelu Marina, kde nyní budeme dvě noci bydlet, na snídani.

Tak vypadá Dubaj přes sklo autobusu. Burj Chalífa.

Před tím ale asi ¾ hodiny cesty po ucpaných, ale 6ti proudých silnicích vnímáme architekturu Dubaje. Fotíme o sto šest včetně nekvalitních fotek přes sklo autobusu. Návštěvník prakticky ihned po přiletu do Dubaje vnímá rozmanitost staveb, a hlavně jejich monstróznost, která určitě silně působí.

Hotel Marina. Naše základna v Dubaji na dva dny.

Klasické ranní menu v dobré kvalitě. Kufry jsme nechali v recepci, že se nám o ně postarají,

V jídelně hotelu Marína.

Někteří v kufrech ještě v hale hrabali a měnili oblečení, my s Dájou jsme si vyjeli na radu našeho průvodce „Roof Stop“ jak říkal, do 148. poschodí, kde je fitness a také bytí malé šatny. A už vyrazíme na první zajímavost Dubaje –

palmový ostrov, na který se podíváme z výšky vyhlídkové věže.

Už jsme měli i docela hlad. Snídaně se hodí...

Zatím fotíme okolí, kterým cestujeme. Rozsáhlé a zajímavé město je ta Dubaj.

Jedeme na prohlídku Dubaje.

Cestou vidíme spoustu mrakodrapů a také jedno z největších ruských kol na světě – 250 metrů velký kolos, tyčící se u moře. To ale uvidíme v dálce až z výšky výhledové plošiny Nakheel Mall, kam právě nyní směřujeme.

OSTROV PALM JUMERAH

Parametry ostrova:

Rozloha: 5,72 km²

Maximální délka: 5 km

Souostroví - logo :

Datum vzniku: červen 2001

A už jsme u vstupu do budovy nákupního centra Nakheel Mall, odkud palmový ostrov budeme pozorovat z výšky 52. poschodí – cca 240 metrů a z místností a ochozů se můžeme rozhlížet celých 360 stupňů. Je třeba říct, že už jen přístup do budovy a odkud se na ostrov budeme dívat je impozantní.

Nakheel Mall místo k pozorování umělého ostrova Palm Jumerah.

Procházíme úzkou chodbou, která má budit dojem, že jdeme pod skly akvária. Ale je to „šméčko na lidi“, čili jen promítání na stěnu. Působí ale dosti přesvědčivě.

Promítané akvárium.

Ještě, než vyjedeme do místa vyhlídky v 52. poschodí, dostáváme v jedné z místností ještě základní „naléjvárnu“ ohledně umělého ostrova. A jak jinak, než opět s použitím technologie promítání ostrova na podlahu. Takže vlastně stojíme na ostrově.

Něco informací o umělém ostrově.

Vyjíždíme do 52. poschodí a výhled je to nádherný. Je pravda, že je tady nějak „kouřmo“ a pohledy jsou trošku utopeny jakoby ve smogu.

Umělý ostrov Palm Jumerah.

Nicméně zíráme z výšky a monumentální dílo lidského ducha – palmové městečko. Zíráme vlastně na desetitisícové městečko, s luxusním bydlením.

10 ti tisícové městečko na umělém ostrově.

Průvodce poukazuje na to, že developer mě pozemky prodány, než začal stavět, nicméně konečná zástavba byla hustší, než sliboval zájemcům o parcely. Je to zajímavý pohled. A tak fotíme a točíme o sto šest...

Další atrakcí je mrakodrap Burj Chalífa. Největší budova světa – 828 m.n.m

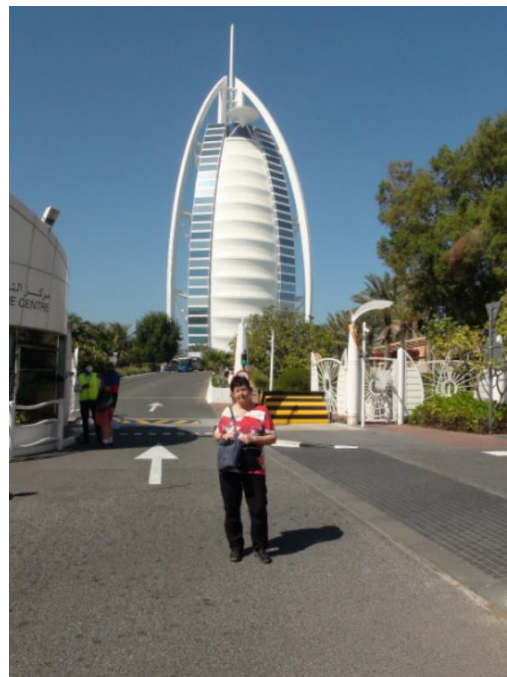

Máme tedy namířeno k nejvyšší budově na světě Burj Chalífa. Před tím si ale jedeme prohlédnout další luxusní hotel, který jsme také s hora viděli a je také velice známý – hotel ve tvaru plachetnice – Burj Al Arab

BURJ AL ARAB

Luxusní hotel ve tvaru plachetnice. Elegantní stavba 321 m vysoká, která má připomínat plachtu lodi – **Dhow**, je pro Dubaj charakteristická a znamená pro ni to, co pro Paříž Eifelova věž. Tato

stavba byla dokončena v roce 1999 a architekt Tom Wright měl volnou ruku, co se týká financí.

Burj Al Arab.

Jediným zadáním bylo vytvořit pro stavbu, která by charakterizovala Dubaj. Celý úspěšný projekt nakonec stál asi 1,5 mld USD. V budově jsou jen luxusní apartmány, pokud je něco ve zlatě tak skutečně ve zlatě je, do jídla se údajně přidává také jedlé zlato,... Že je to hotel pro bohatou smetánku dokládá také přistávací plošina pro vrtulník na střeše hotelu. A jen pro zajímavost, 24 000 m² mramoru, který je zde využit pochází z lomu, odkud bral tento nerost pro svou práci Michelangelo.

Tady sice prohlídku nemáme, ale budova je úchvatná a protože se zde v Dubaji velmi staví, není hotel v celku, jak vyfotografovat. Zastavujeme u vyhlášené pláže Nikki Beach Dubaj.

Stavba byla dokončena v roce 1999 a stojí na umělém ostrově s vlastním letištěm včetně flotily limuzín Rols

Royce nebo BMW i s řidiči. Je zde cca 202 apartmánů.

Interiér je pokrytý 1790 metry čtverečními plátů pravého zlata. Nejmenší pokoj se rozkládá na ploše 169 metrů čtverečních, největší na 780 metrech čtverečních. Nejdražším je Královské apartmá, které obsahuje i vlastní kinosál a kde jedna noc stojí 552 000 korun. Cena za noc v ostatních pokojích začíná na 23 000 korun a stoupá až k 345 000 korun.

Za tuto cenu je však o hosty postaráno opravdu prvotřídně. K dispozici mají vozy Rolls Royce a BMW s vlastními řidiči, po dobu pobytu jim jsou také zapůjčeny iPady pokryté 24karátovým zlatem. Na jeden pokoj je přiděleno až 8 zaměstnanců.

„Plachta“ pomalu mizí za jinými stavbami.

Moře je teplé, koupat by se dalo.

Jemný písek, ale moře jako rybník. Voda je stále teplá, díky mohutné výstavbě ale

na celý hotel Burj Al Arab již nevidíme. Proto se následně prodíráme přes cestu abychom u vjezdu k tomuto hotelu udělali hromadnou fotku a lépe si hotel nafotili. A to se nám daří.

(pokračuj – Omán, Spojené ar, emiráty a arabský poloostrov str. 333

Vrcholem dnešního dne je návštěva Nejvyšší budovy na světě – Burj Chlífa

MARAKODRAP BURJ CHALÍFA (BURŽ CHALÍFA)

Excelentní inženýrský počín. Jde o největší budovu na světě se svou výškou 828 metrů. (Petřínská rozhledna by se sem vešla 13 x). Byla otevřena za 6 let od prvního kopnutí do země – 4.1.2010. Majitelem budovy je společnost Emar Properties patřící emírovi Dubaje. Ve dne v noci zde pracovalo celkem 13 000 dělníků. Každé 3 dny přibýlo jedno patro. Ve 125.(456 m) poschodí skýtá vyhlídková terasa 360 st. Pohled na město pod námi. Další terasa je ve 148. poschodí (555 metrů), v poschodí 122. se pak nachází restaurace At.mosphere.

Oficiální snímek z <https://www.burjkhalifa.ae/>

Výtah jede rychlostí 10 m/ sec.

Mrakodrap se pyšní několika rekordy:

- Nejvyšší budova na světě
- Nejvyšší volně stojící stavba na světě

- Nejvyšší počet příběhů na světě
- Nejvyšší obsazené patro na světě
- Nejvyšší venkovní pozorovací paluba na světě
- Výtah s nejdelší dojezdovou vzdáleností na světě
- Nejvyšší servisní výtah na světě

Když jsme se pokochali pohledem z výšky 55 metrů na Dubaj, svezli nás do 125. poschodí. Zde jsme si poslechli něco o historii města i věže.

Po složité proceduře se dostávám do výtahu – mimochodem, ten zkonstruovali a namontovali Češi.

828 metrů vysoký Burj Chalífa. Nejvyšší budova světa.

Lehce klouzavý a tichý výtah nás veze do 124 patra a pak další kolo opět výtahem až do 148 patra této vysoké budovy. Zde dostáváme kafe s kardamomem a pár malých zákusků. Pohled dolů a do okolí je odsud impozantní. Ale ten opar! Běháme dokola po věži a fotíme palmový ostrov, a vůbec všechno je odsud z výška zajímavější.

Malý picknic ve 148 poschodí Burj Chalífy.

Sjíždíme do 125 patra a hned nás odchytl fotograf – prý VIP. Nakonec podléhám a necháme si dělat fotky. Že si jich nakonec vezmu 6 a že sada stojí cca 200 AED (jen pro pořádek – vyměnil jsem si 100 € za 348 AED!) Tak nakonec platím 1500 AED – cca 9 000 Kč! Nu což, už tady asi do smrti nepojedeme a máme dárek pro někoho 😊. Každá fotka je ale zabalena do tvrdých desek s nápisem „AT THE TOP BURJ KHALIFA“, a tak jsem si ještě na zbytek dne vedle finančního zatížení vyrobil zatížení i váhou šesti poměrně masivních složek s fotkami.

Pěkné posezení 555 m nad zemí. Dalších 273 metrů budovy mám ještě nad sebou.

Že se díváme z Burj Chalífy na Dubaj je díky jeho stínu zřejmé.

Nabažili jsme se pohledů a sjíždíme dolů. Jdeme do největšího Mall nákupního centra na Blízkém východě (a zase tvrdí – světa), abychom si prohlédli mořské akvárium, vodopád v budově, popřípadě se najedli.

My si dali místní KFC a by to zážitek. Nejprve Dája plašila, že máme být na místě srazu ve čtvrt na 5 – já tvrdil na šest, kromě toho došel v pokladně paní v KFC papír, a tak na kus papírku nám psala čísla a jídlo navíc chystal jeden člověk. Byl to zmatek, organizace váza ale po 20 minutách máme své jídlo, ale podle termínu Dáje již téměř žádný čas.

Je třeba jít ještě na WC a tak se všechno nesnědlo. Vyžádal jsem si pytlík na zbytky jídla a vyrazili jsme na místo setkání. Samozřejmě byl správně můj termín tudíž jsme se vydali bloumat po obchodě a znovu omrknout akvárium a vodopády.

Dubai Mall

Dubai Mall je obrovské luxusní nákupní centrum s obrovským akváriem.

Obrovské akvárium v Dubai Mall.

Sklo akvária je silné 75 cm. Akvárium zabírá 3 podlaží nákupního centra.

Otevřeno bylo v roce 2008. Celková plocha činí 520 000 m², z toho na nákupní část připadá 300 000 m². Celkem je zde asi 1200 obchodů a 160 kaváren a restaurací.

Po srazu v 17,15 místního času jsme se pomalu sunuli do místa, odkud budeme pozorovat vyhlášenou produkci vodních fontán. Dokonce máme zakoupené lístky na speciální molo.

Máme nárok na dvě prezentace – jednu v 18,00 hodin a druhou v 18:30. o, pokud bude trvat představení cca 15 minut, bude to OK.

Denní představení vodotrysku.

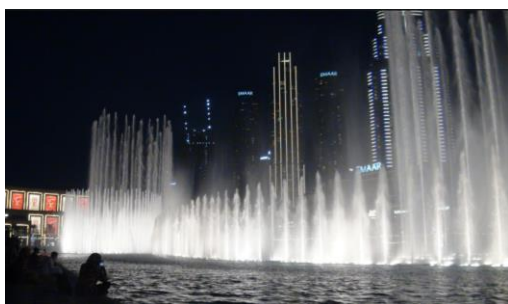
Jaké překvapení – fontána je sice úchvatná, ale stříká cca 2 – 3 minuty a to je vše! Takže téměř 30 minut čekáme na druhé představení, které netrvá o nic déle. Tak to mě moc nenadchlo.

Před večerním představením vodotrysku.

Prostředí kolem Chalífy vypadá ve večerním světle impozantně.

Večerní představení vodotrysku.

Asi v 18,40 se vracíme k autobusu a odjíždíme již do hotelu Marina. Provoz je tady opravdu hustý. Cesta do hotelu nám trvá v provozu, kde převážně stojíme asi $\frac{3}{4}$ hodiny. Dnešní den končí, jdeme se ubytovat a do lůžka. (Já to ještě ale všechno musím zapsat).

Den 3. Expo – 2020 – 4.2.2022 sobota

*Celodenní návštěva EXPO 2020. Návštěva a prohlídka je individuální, na cestě na výstaviště skupina použije novou linku metra, dokončenou v roce 2020. Jednotlivé pavilony jsou zasvěceny tématu „Spojování myšlenek, vytváření budoucnosti s dílčími tématy udržitelnost, mobilita a příležitost.“ Svůj pavilon zde má i Česká republika. Později odpoledne návštěva **Zahrady zázraků**. Na sedmi hektarech kvetou desítky milionů rozmanitých květů v rozmanitých uspořádáních včetně hodin, hradů a letadla. Návrat do hotelu.*

Dnešní den byl přesně podle programu věnován návštěvě Expa 2020 v Dubaji.

Ráno jsme odjeli od hotelu v 9,00 hodin směr Expo 2020. Je to obrovská plocha na okraji Dubaje a když jsme přijížděli, i řidič pořádně nevěděl kam zajet s autobusem. Motali jsme se po obrovské ploše zatím úplně prázdných parkovišť a uvažovali jsme, že to Dubaj pojala velmi velkoryse a že to snad ani nebylo třeba.

Nemůžeme trefit k bráně výstaviště.

Jedna ze vstupních bran na výstaviště v Dubaji.

Nakonec nás zachránil uniformovaný muž – asi policajt, který sedl do služebního vozu a jako delegaci nás přivedl na místo parkování autobusů, odkud to na Expo již bylo jen kousek.

Vstupujeme na výstaviště.

Do areálu se vstupuje přes obrovský kovový portál – je to kovová lehká konstrukce a už přicházíme ke vstupu, kde po nás chtějí nejprve vidět, že jsme očkovaní a kde procházíme stejnou kontrolou a procedurou, jako na letišti.

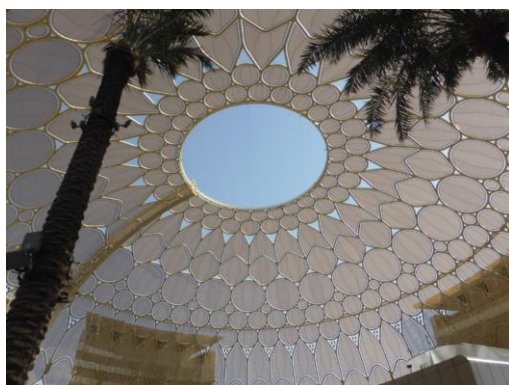
A už jsme na v areálu. V autobusu nám Jitka ukazovala doporučení od známého, který tady byl a který ji některé pavilony doporučil a některé naopak nedoporučil.

EXPO 2020

První zajímavostí je, že to je první světová výstava takového to významu, která se koná na Blízkém východě. Výstavy, nyní označované jako Expo zahájila první výstava nazvaná Great

Exhibition, která se konala v Londýně v roce 1851.

Na Expu 2020 je dnes přítomno 190 zemí z celého světa. Tato výstava má tři hlavní témata: Udržitelnost (Sustainability), Mobilita (Mobility) a Příležitosti (Opportunity). Přičemž společné téma zní: „**Propojování myslí, vytváření budoucnosti**“.

J sme v centru výstaviště.

Lístek na celý den stojí 95 Dhs tj, asi 620 Kč) a existuje i 30denní vstupné v hodnotě 195 Dhs (1270 Kč). Senioři nad 60 let, děti do 17 let, postižené a hendikepované osoby, a dokonce i studenti mají vstup zdarma a bez omezení. Denně tady probíhá na 60 různých veřejných vystoupení a akcí z oblasti kultury – vážné hudby, zábavné hudby tance a umění. Celá výstava je o rok zpožděná díky koronaviru a trvá 6 měsíců – od 1. října do 31. března 2022. Výstava Expo 2020 Dubai je otevřena každý den v týdnu –

od 10:00 do 24:00 (sobota až středa) a od 10:00 do 2:00 (čtvrtek a pátek).

Areál Expo 2020 Dubai se rozléhá na ploše 4,38 km² v blízkosti mezinárodního letiště Al Maktúm v jižní části Dubaje. Je dostupný silniční dopravou a má vlastní vyhrazenou stanici metra, která zvládne pojmout až 44 000 cestujících za hodinu.

My jsme samozřejmě začali naši návštěvu v Českém pavilónu, který se nacházel v oblasti označované jako Sustainability, neboli udržitelnost. V pavilónu česká republika ukazuje technologie na výrobu vody i ze suchého pouštního vzduchu – technologii S.A.W.E.R.

Český pavilón na Expu 2020.

Dále fenotypizační jednotku společnosti PSI, která čte genetické dispozice rostlin z jejich reakcí na světelné a zvukové podněty, nebo o nano objekty firmy IQ structures modelované s přesností deseti nanometrů.

Nás zaujal také zrcadlový šestihran. Složený z mnoha 6 hraných malých zrcátek. Vypadalo to úchvatně, neboť se malé zrcadlové 6 hrané zrcadélka různě natáčela a tvořilo to pěkný efekt. Na moji poznámku „A při tom, taková blbost“, zareagoval místní pořadatel, z něhož se vyklubal Čech z Prahy a kterého tato poznámka z Pelíšků značně pobavila.

Zrcadlový šestihran.

Následně jsme probrali, že fandí Slávii, udělali školení, co je to Slezsko a pak se s ním rozloučili.

Vstupní hala Českého pavilonu s technologií S.A.W.E.R.

Co ale člověka znalého českých poměrů při příchodu k českému stánku napadne je, e tady snad architekt českého stánku musel přinést jakousi úlitbu bývalému premiérovi ČR – Andreji Babišovi. Změť trubek před ale i vevnitř pavilónu tak docela dost evokovala v česku známé Čapí hnízdo...

A co hlavně – je tady restaurace s plzeňským pivem. V emirátech jako i většinou v ostatních muslimských zemích alkohol, či jen prosté pivo jen tak neseženete. A my už jsme druhý den „na suchu“. V 10:45 nás ještě zdvořile český kuchař z restaurace vykázal, že otevírají až v 11 a zda bychom jim nechali 15 minut na přípravu a vlastní snídani. S tím jsme samozřejmě souhlasili, byť dívčina z Thajska nám již vytahovala lahvévé třetinky. My ale přišli na točené, a pak tu byla i ta prosba kuchařů, a tak jsme raději zašli počkat do vedlejšího pavilonu – ke Švédům. Pochodovali jsme společně 4 – já s Dájou, Anička Kasperová a Radka Ouhrabková. Ve švédském pavilónu nás sice obdarovali lahví pitné vody, my se však vrátili do české restaurace na škopek piva. A jestli se nám někdy zdál půllitru piva drahý, tak teď to Expo dále vylepšilo.

Fakt pravá Plzeň v arabském světě!

Za dvě 12 plzeňského prazdroje jsem platil 114 AED, byť v jídelním lístku bylo uveden á 49 AED. Prý jsme si to měli dočíst dole malými písmeny, pak bychom ten doplatek viděli. Těch 49 AED se nakonec rozrostlo na 53,90 AED. Hodně dole na cenovém lístku je uvedeno: "10% service charge not included". Odsud je těch dalších 4,90 AED. Zde se nečeká, že nějaké dýško dáte dle vlastního uvážení. Je zde prostě předepsáno, a tak vás skásnou bez diskuse.

Ale ta cena! Štamgast by zde musel být dosti zámožný!

Takže dvě piva bratru za 740 Kč. Asi jako štamgast by se tady žít zřejmě nedalo dlouho.

Skleněné plastiky Darkov Waves.

Skleněné plastiky Darkov Waves od Vlastimila Beránka jsou vystaveny ve vodních sloupech a s bronzovými manžetami, na nichž rostou krystaly léčebné solanky. Její léčivé účinky a zdravotní procedury bude odhalovat virtuální realita, které návštěvníky přenesou do Lázní Darkov.

Před českým pavilónem na světové výstavě EXPO v Dubaji se nachází soubor stojících kmenů ze subfossilního dubu dosahujících výšky 4m. Kmeny byly vytěženy v České republice na Severní Moravě z hloubky cca 6m v roce 2016. Jejich stáří je 6500 let, jak bylo datováno radiokarbonovou metodou v laboratořích Beta Analytic v Miami,

USA. Dřevo je promineralizováno od 6 do 17%, váha stabilizovaného 1m³ subfossilního dubu činí 950 kg. Každý z vystavených kmenů má své jméno podle svého bratra či sestry na noční obloze.

Soubor stojících kmenů ze subfossilního dubu 6500 let starých.

Česko získalo na Expu ocenění

Jak jsme se později dozvěděli, česko získalo na Expu 2020 „Cenu za nejlepší inovaci“ za technologii, která samostatně vyrábí vodu ze suchého pouštního vzduchu jen s využitím solární energie. S.A.W.E.R. (solar-air-water-earth-resources) navrhl pro první Expo v arabském světě pan Jiří F. Potužník, generální komisař účasti ČR v roce 2017. Cenu českému pavilónu udělilo UAE Innovation Award – Centrum pro vládní inovace Mohameda bin Rašida Al Maktúda, tedy vládce Dubaje a premiéra Emirátní.

Zařízení, které mělo původně v pavilónu České republiky vyrobit 500 litrů vody denně, jen za 1 den dokázalo vyrobit 1300 litrů – jak podotkl Jakub Ditrich, z Univerzitního centra energetiky efektivních budov Českého vysokého učení technického v Praze.

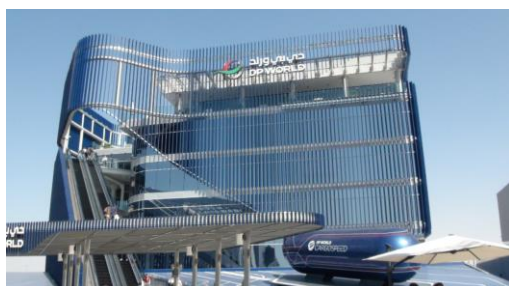
Český pavilón představil přes dvě desítky stálých exponátů a 11 dočasných

expozic. Celkem Expo 2020 navštívilo v průběhu 182 dní, po které výstava trvalo asi 23 miliónů návštěvníků, včetně opakovaných návštěv. Vystavovalo 192 zemí, z nichž 60 mělo vlastní pavilón, včetně ČR a 10 nadnárodních organizací.

K dalším pavilónům na Expo 2020

Protože jsme měli na EXPO celý den, potulovali jsme se dále po celém výstavišti a procházeli pavilony, které nebyly moc obsazené. Ráno tady prakticky nebylo téměř nikoho a dalo se jít přímo kamkoliv. K polednímu se na výstavišti začaly objevovat již korzující davy návštěvníků a před jednotlivými pavilony se začaly dělat fronty. A protože jsme objevili americký pavilón, to už se s námi Radka rozloučila, že je spíše hospodský typ než polykač kilometrů, rozhodli jsme se, že si tedy počkáme.

Vedle ještě vidíme pavilón SAE, tak se ještě vypravujeme i tam. Jdeme po schodech tak do 3. patra odhaduji podle výšky, kde je do pavilónu vstup. Před pavilónem vidíme jakousi kapsli – Cargospeed – autonomní dopravní zařízení, které by se mělo pohybovat za řízení umělé inteligence až 500 km rychlostí.

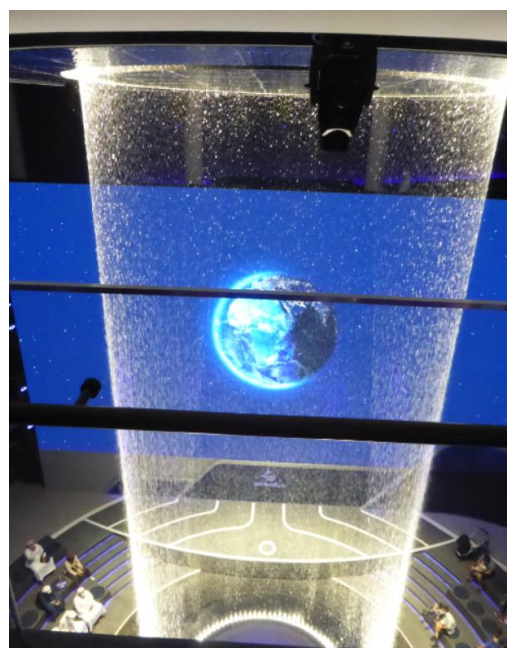
Pavilón SAE.

Od vstupu do pavilónu je pěkný pohled na část výstaviště.

Pohled na výstaviště od vstupu do pavilónu SAE – Dubaje.

Celá expozice je pojata jako interaktivní videa, zobrazující technologie budoucnosti. Doprava po moři i po souši či na kolejích je tady prezentována jako pohled do blízké budoucnosti. Nahoru jsme šlapali proto, že celý pavilón je koncipován jako nějaké nákupní centrum s ochozy, které se spirálovitě točí směrem do přízemí, kde je umístěno hlediště kina. Projekce je promítána na obrovskou plochu v celé své výšce budovy. Důvodem je to, že v prostředním volném prostoru se společně s projekcí spouští v daných intervalech, kdy se zobrazí na plátně zeměkoule, prudký déšť.

Působivý déšť na pozadí se Zeměkoulí.

Po obvodu budovy pomalu sestupujeme do přízemí k sálu a opouštíme tento technologický pavilón.

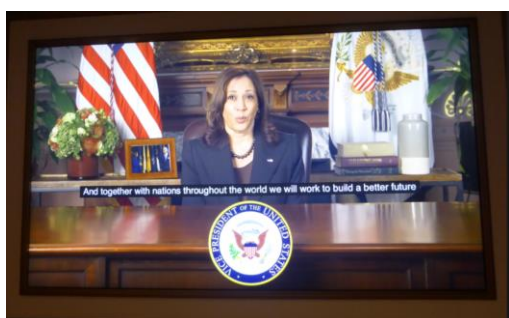
Americká expozice

Další naší zastávkou je pavilón USA. Mezitím dosti značně narostla fronta lidí, čekající na vstup. Déle již čekat nebudeme, zda se fronta zmenší.

Pavilón USA.

Zařadili jsme se tedy do fronty a odhadovali, jak dlouho to zřejmě bude trvat. Za chvíli k nám přišel mladý kluk – pořadatel a z fronty nás vytáhl a poslal jinou uličkou dopředu. Nečekali jsme tedy více jak 5 minut. Inu, velice příjemné. Jen jsme nevěděli, proč to udělal. Nebyli jsme ale jediní.

Návštěvníky vítá ve videoposelství Více prezidentka USA.

Americký pavilón byl velice zajímavý. Kromě toho, že jsme nastoupili na pojízdný pás, který nás expozicí protáhl, jsme shlédli stručnou historii USA od

deklarace nezávislosti sepsané Jeffersonem, přes významné průkopníky na poli vynálezů a techniky až po kosmickou techniku a úspěchů dosahovaných v kosmu, včetně Space X. Koneckonců pod motory rakety Space X měli Američané restauraci. Takže jsme si později mohli prohlédnout celý mechanismus podstavce a trysek rakety.

Torzo SpaceX a pod ním americký fastfood.

Hlavní prezentace byla ve velkém sále, kde se představovaly a promítaly úspěchy v dobývání kosmu. Expozice rozhodně zaujala, neunavovala a měla svižný průběh. Pro mě, nádherná prezentace.

Působivá projekce.

Celá projekce je velice působivá, jako by se na obloze otevíraly nové světy, vyplouvala z nich naše planeta v kosmu a vidíme postupně úspěchy USA v letech do kosmu. Nakonec je vidět

plout prostorem také ISS mezinárodní vesmírná stanice.

ISS a spolupráce v kosmu.

Poslední expozicí v americkém pavilonu je Curiosity Mars Rover – vesmírné vozítko plnící úkoly na Marsu. od 26.11.2011. Max. rychlost pohybu 14 km, cena 2,5 mld USD.

Curiosity Mars Rover.

Ruská expozice

I když jsme ruskou prezentaci shlédli dosti později po té americké, popisují ji teď neboť je zde paralela s Americkou zkušeností, s vytažením z řady a posláním mezi VIP. To už nás docela dobře zaujalo, protože to bylo již podruhé. Hodně jsme se „prsili“, že patříme mezi VIP smetánku, ale Jitka nás později v autobuse uvedla zpět do reality. Lidé nad 60 let, invalidé a handicapovaní - mají přednost! A bylo!

Ruský pavilon.

Už jsme prozřeli. Nicméně ruský pavilón, který z pohledu technického nebyl špatně vybaven, představoval jako ústřední motiv – MOZEK.

Ústřední motiv ruského pavilonu – Mozek.

Prezentace také ve velkém pojatá, byla oslavou mozku jako hýbatelem rozvoje světa. Nicméně to připomínalo školské znalosti, názorně a působivě prezentované.

RosAtom zde představoval jakési dvě mechanické robotická paže, které natáčely uchopené kostky. Možná jsme něco nepostřehli, ale technologii bych zařadil do roku 2002.

Prezentace digitalizované ruské encyklopedie snad ani není nutno komentovat. Chyběl mi tady ten pohled do budoucnosti, vyjádřený nějakými technickými či technologickými výhledy.

Elektronická encyklopedie RosAtomu.

Slovenský pavilón.

Slovenský pavilon jsme na mapách nejdříve nemohli vůbec najít, protože na venkovních cedulích byl špatně označen, po poradě v informačním centru jsme jej už věděli, kde hledat.

Slovenská expozice.

Stopl jsme hned jedno z vozítek pro přepravu v areálu a chtěli po řidiči, ať nás k pavilónům „Mobility“ doveze.

Cestou se dovídáme, že je kluk z Indie a že jak studoval v USA, tak s kamarády si zajeli i do Prahy a Brna, kde chutnali pivo Staropramen. Výřečný byl dosti, nicméně cestou k pavilónu Slovenska jsme několikrát bloudili i s vozíkem.

Nakonec jsme jej ale našli, a mohli si prohlédnout slovenský pavilón, který byl známým Jitky označen za nezajímavý. Nám tak nezajímavý nepřišel, neboť se zde kromě berfutů z Bardějova především prezentovala technologii pohonů vozidel na vodík a pak virník – automobil a torzo trupu cvičného letadla.

Auto virník.

Navíc jsme si tady popovídali se Slovenkami, které jsou zde na výstavě už od října loňského roku a do března tu ještě budou. Ale chválí si to tady a nevadí jim, že jsou z domu tak dlouho.

Automobil s vodíkovým pohonem.

Počet lidí se na výstavišti stále zvětšoval a nebylo lehké se také probít

k nějakému jídlu. Nakonec jsme se nedaleko Slovenského pavilonu přece jen rozhodli si objednat alespoň nějaký sendvič – já hovězí, Dája kuřecí, Anička kuřecí. Objednat to šlo, čekání na výrobu trvalo asi 10 minut.

Svačinka na Expu.

Prostě „Slow Food“. Jídlo bylo dobré, cenově 38 AED za porci. Byly to dva kusy sendviče a hranolky. Ještě nám z toho zůstal po jednom kousku na večeři.

Australský pavilón

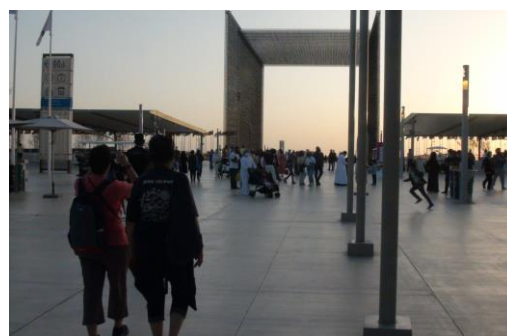
Před půl šestou jsme se vydali k Australskému pavilónu. Ten jsme ale nakonec přece jen neviděli pro velkou frontu před jeho vstupem. Tak jsme využili chvíli pro poslech písniček mladého umělce, který bavil publikum svými písničkami před vstupem.

Vyposlechli jsme si pár jeho písniček, a 10 minut před 18,00 jsme opustili areál výstaviště. K autobusu to bylo necelých 5 minut.

Před australským pavilónem.

Třetí den tady v Dubaji byl velice zajímavý. V 18,10 jsme z výstaviště odjžděli. A je nutno říci, že parkoviště, kam oko dohlédlo bylo téměř zaplněno, auto, vedle auta.

Opouštíme Expo 2020.

Ještě pohled zpět.

Denní program na Expu stál určitě zato. Navíc, kdy se ještě někdy budeme moci na výstavu tohoto formátu opět dostat?

Den 4. Vnitrozemím po hradech – 6.2.2022 neděle

*Cesta vnitrozemím po hradech a pevnostech. Z hradu **Masfout** (emirát Ajman) zbyla věž na vysoké skále s výhledem, pěší výstup cca 500 m dlouhý. Archeologické naleziště **Mleiha** (emirát Sharjah) s prehistorickými nálezy z hrobky z doby bronzové, projížďka po dunách v SUV vozech k Velbloudí skále (za příplatek jízda v buggy voze), Červená **pevnost Manama** (emirát Ajman), bývalá královská rezidence, **pevnost Fujairah** (emirát Fujairah) nad mořem, jedna z největších a nejstarších v zemi. Nocleh v hotelu ve Fujairah. návštěva mešity **Badiya**, nejstarší mešity v Emirátech. Zvaná též Osmanská mešita je postavena z nepálených cihel, spočívá na jediném vnitřním pilíři.*

Ráno vyrážíme z hotelu v 9:00. Dnes se nejede autobusem, ale přijely Toyoty a jeden Nissan. Bude totiž Safari po dunách. Zřejmě něco podobného, jako jsme absolvovali v Ománu. Program se trochu pozměnil. Nejdříve je safari po písečných dunách. Jedeme do nejmenšího a nejchudšího emirátu – Ajman.

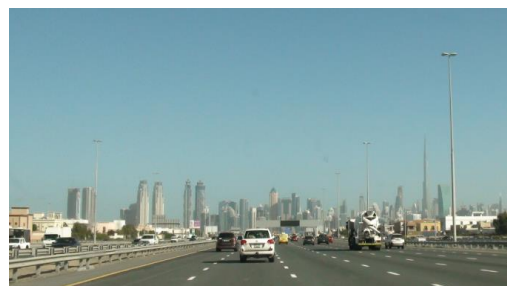
Je nás celkem 19, a tak stačí 4 vozidla, kde jsme se napáskovali po 5 a jedno vozidlo po 4 lidech. To jsme seděli s Aničkou Kasperovou a Radkou Ouhrabkovou. Jenže ještě zbyla dvojice – Miloš Paleček a Eva Uhlová, kteří tvoří společný pár a nechtěli být rozděleni. Takže Soňa přišla prosit, zda by se tedy jeden z nás někam nepřesunul. Radka tedy nakonec svolila, že si tedy přesedne. Na Soninu repliku že je hodná, odpověděla – spíše blbá!

Nové dvojici se však do zadních sedaček moc nechtělo a není se co divit. Zadní sedačky měly zvednutou podlahu a sezení tam zrovna moc příjemné není. Navíc Miloš je poměrně velký čahoun. A to ještě netušíme, že se dnes opravdu hodně dlouho projedeme.

Ještě před výměnou osádek, Radka chtěla jet s námi.

Vyrazili jsme z města a cestou alespoň fotíme tu květnatou architekturu budov. A 6 až 7 pruhů cesty vedoucí napříč Dubají.

Teď to vypadá pěkně, odpoledne všechny pruhy plné aut.

SAFARI PO POUŠTNÍCH DUNÁCH

Zhruba něco málo po hodině jsme na okraji pouště. Že následuje procedura odpuštění pneumatik, aby se zvětšila plocha kola, to už víme.

Odpouštění pneumatik – pojede se v dunách.

A našim šoférům začíná ta pravá práce a zábava. Opět zažíváme pocity, jaké musí mít nejméně ze začátku jezdců rally Paříž – Dakar. A náš řidič **Timshad** to umí pěkně.

Náš pilot na dunách – Ind Timshad.

I když už jsme taková „safari“ absolvovali, stále máte pocit, že se auto musí převrátit.

Jízda po pouštních dunách je pro běžného smrtníka adrenalinovým zážitkem. Zvláště když se z prudkého svahu duny sune auto bokem ke svahu a zdá se že se převrátí a k tomu písek lítá kolem auta na auto tak, ani šofér nic nevidí.

Snímek z fotoaparátu nezachytí skutečný svah.

Na fotkách to vlastně ani jako nějaký prudký kopec vůbec nevypadá.

Přijíždíme k velbloudí skále.

U Velbloudí skály.

Jsme v místech, kde se nacházelo v minulosti moře. Skála, připomínající hrb velblouda nám podává důkaz, že zde kdysi plavaly ryby.

Osádka našeho vozu i s řidičem.

Pokračujeme kousek dále a vidíme další skálu, tentokrát je to již kopec, a navíc se nacházející za ohradou, kde je cedule

Naleziště fosílií.

„No entry! Tunist area“. Bylo nám vysvětleno, že se nacházíme v místech, kde se nacházejí prehistorické fosilie a kde je zákaz vstupu místním, aby naleziště nevyplundrovali. Fosilie totiž tady lze snadno nalézt. Odvážet se ale nesmí.

A adrenalin je za námi

ARCHEOLOGICKÉ NALEZIŠTĚ MLEIHA

Archeologické vykopávky Mleiha přinesly doklady o tom, že těmito místy v době paleolitu – někdy kolem roku 8000 let př.n.l. procházeli první lidé na cestě do Asie. V této době zde existovala neolitická kultura a v době bronzové, železné a předislámské byla tato oblast trvale osídlena .

Archeologické centrum Mleiha je návštěvnícké centrum a výstava zaměřená na historii a archeologii oblasti obklopující vesnici Mleiha ve Sharjah ve Spojených arabských emirátech.

Archeologické naleziště Mleiha

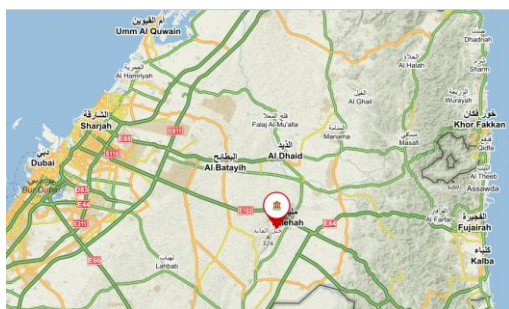
Centrum postavené kolem zachované hrobky z Doby Bronzové (2600 – 2000 let př.n.l..) podrobně popisuje vykopávky a objevy provedené za posledních 40 let z oblasti Mleiha a v okolních oblastech (včetně Al Thuqeibah , Jebel Faya , Al Madam a Jebel Buhais). Zejména důležitý nález je ze severovýchodu Faya, dokazující, že „anatomicky moderní lidé“ žili v oblasti Mleiha mezi před 130 000 až 120 000 lety.

Muzejní exponáty

Tyto nálezy poukazují na šíření lidstva z Afriky přes Rudé moře do oblasti Perského zálivu a dále k osídlení světa Íránem, Indií, Evropou a Asií.

(tolik Wikipedia site:cs2.wiki)

Mleiha – archeologické naleziště.

Muzeum má expozici vykopávek od Paleotologické doby (2 mil. Let p.n.l.) až po moderní předislamskou dobu (400 l.p.n.l. – 400 let n.l.) ve vnitřních prostorách. Tady mě zaujalo muslimské označení historických časových úseků. To co křesťané a my běžně používáme pro označení období před naším letopočtem p.n.l., nebo BC – „před Kristem“, a období „našeho letopočtu“ – „po Kristovi“, to tady muslimové označují zkratkami **BCP** (before common period) a **CMP** (common period).

Vysvětlení označení časových úseků:

Gregoriánský kalendář je celosvětovým standardem pro měření dat. Přestože pochází ze západní křesťanské tradice, jeho použití se rozšířilo po celém světě a nyní přesahuje náboženské, kulturní a jazykové hranice.

Gregoriánský kalendář je založen na údajném datu narození Ježíše Krista. Následující roky se počítají od této události a jsou doprovázeny buď AD nebo CE, zatímco předchozí roky se od ní odpočítávají a jsou doprovázeny buď BC nebo BCE.

CE znamená „běžnou (nebo aktuální) éru“, zatímco BCE znamená „před běžnou (nebo současnou) érou“. Tyto zkratky mají kratší historii než BC a AD (latinsky Anno Domini“, v roce páně), i když stále pocházejí přinejmenším z počátku roku 1700. Byly často používány židovskými akademiky po více než 100 let, ale více se rozšířily v pozdější

části 20. století a nahradily BC/AD v řadě oborů, zejména ve vědě a akademické obci.

Důležitým důvodem pro přijetí BCE/CE je náboženská neutralita. Vzhledem k tomu, že gregoriánský kalendář nahradil jiné kalendáře, aby se stal mezinárodním standardem, mohou členové nekřesťanských skupin namítat proti výslovně křesťanskému původu BC a AD. Obzvláště problematický je AD („v roce Páně“) a jeho nevyhnutelná implikace, že dotyčným Pánem je Ježíš Kristus.

Jednotlivé časové periody v neutrálním časovém označení

Velbloud a jeho užitek

Návštěvník se zde interaktivně dozví základní údaje o „Korábu pouště“ – velbloudovi.

Interaktivní popis velblouda a jeho užitku.

Velbloudí hrb obsahuje 35 kg tuku. Velbloud čurá minimálně a jeho exkrementy jsou velmi vysušené. Dokáže regulovat teplotu svého těla v rozmezí 6 stupňů, aby se zabránilo pocení a tím ztráty vody. V zimě dokáže velbloud nepít celé týdny. Když ale potřebuje doplnit zásoby vody – tuku, pije rychlostí 10 l / minutu. Spodní vrstva hrudníku a nohy působí jako ochrana před horkým pískem a také jako odpružení těla při chůzi. Obrovské

řasy chrání oči proti písku. Dvě nozdry obklopené ochlupením může velbloud úplně uzavřít proti písečnému prachu. Mléko má vyšší nutriční hodnotu než mléko kravské. Obsahuje více železa, draslíku i vitamínu C. Moč velblouda se používá v tradiční medicíně k léčbě mnoha neduhů.

Vnitřní výstava je zakončena sochou koně, na němž se promítá znalost lidí té doby ohledně anatomie zvířete (svaly, žíly, srdce, tok okysličené a neokysličené krve apod.

Hrobka z doby Umm Al Nar

Venku si pro prohlížíme 4500 let starou hrobku z doby Umm Al Nar – (2300 př. n. l. A používána do 2100 př. n. l.) Jedná se o kruhovou stavbu s průměrem 13,85 metrů. Hrobka je rozdělena na severní a jižní část – komoru. Tyto jsou dále rozděleny na 4 části.

4500 let stará hrobka Umm Al Nar

Po prohlídce se vydáváme do emirátu Fujairah a stejnojmenného města, kde kromě nejstarší mešity na Blízkém východě budeme také podstupovat PCR testy, které potřebujeme pro výlet do oblasti Musandam patřící Ománu a který jsme při návštěvě Ománu v roce 2019 nemohli kvůli počasí navštívit.

S ohledem na skutečnost, že to máme podle ukazatelů 70 km, nevypadá to na

dlouhou cestu, takže se stavíme u nějakého občerstvení na jídlo.

Tak vypadá fast food v SAE.

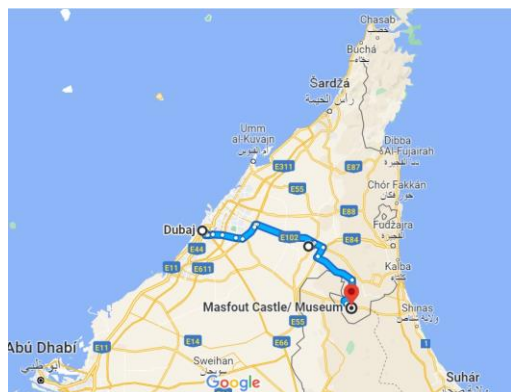
Zastavujeme u dálnice u občerstvení – restaurace, ale ta je plná. Pokračujeme malými obchůdky až narážíme na konci řady k malému občerstvení, které je zde postaveno proto, aby obsluhovalo lidi v autech, kteří zde před krámem zastaví, zatroubí a obsluha hned vyběhne a donese třeba kolu a kebab, či jiný rychlý sendvič. Stojíme v krámku a nakonec si objednáme kebab – jednoduchou rolku z tortily a masem s omáčkou. Udivila nás cena, kdy obchodník chce za jednu rolku 4,20 dirhamů! No tak levné jídlo - to tu ještě v Dubaji nebylo!

Kebab ze SAE Fastfoodu.

Vylepšujeme náš „oběd“ tím, že jdeme hned vedle do kavárny a dáváme si Americano a presso s mlékem. A to už je celkem za 23 dirhamů...”

MASFOUT – MUZEUM, PEVNOST

Cesta k Masfout

Přijíždíme k muzeu MASFOUT ve stejnojmenném městě. Je to nově zrekonstruované muzeum, kde se vypráví příběh města Masfout v průběhu času, který se táhne více než pět tisíc let od prehistorické éry až po moderní město Masfout. Zahrnuje dobu kamennou, bronzovou a železnou a poté vstup islámu až do založení města rodinou Al Nuaimi, zavedení základních služeb až do založení Spojených arabských emirátů, kdy začala nová éra pod vládou Sheikh Humaid.

Muzeum – pevnost Masfout.

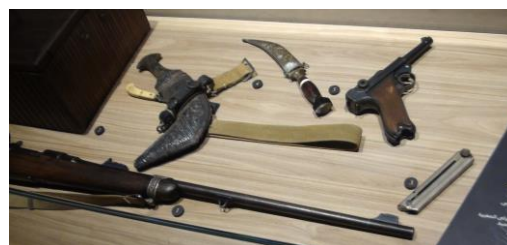
Čekáme na místní průvodkyni. Ta se dostavila a chce nám o památkách něco říci a provést nás muzeem. Chyba je pouze v tom, že i když se notně snaží, s angličtinou je hodně na štíru, a

nakonec se rozcházíme a prohlížíme si muzeum sami. Je jí mi docela líto, protože si to určitě uvědomuje, ale nemůžeme jí pomoci.

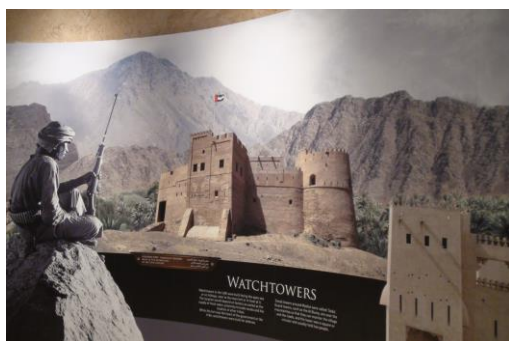
Pohled na pevnost – muzeum z hlídkové věže.

Nicméně se dozvídáme, že se odsud také střežilo město. Pokud se objevil někde nějaký cizinec – strážný musel vystřelit z kanónu jednu ránu, aby obyvatele na tuto skutečnost upozornil. Pokud se cizinec (nebo vojsko) objevil a vykazoval známky možného útoku – střílelo se z děla 2x.

Exponáty v muzeu.

Po asi půl hodině nasedáme do aut, jedeme se podívat na výhledy na město a pak následně na torzo hlídkové věže Watch Towers nad městem. Tady musíme kousek po svých. Fouká silný vítr, ale pohled na město pod námi je pěkný.

Tak asi vypadala hlídková věž.

A tak vypadá dnes.

A také se z hlídkové věže díváme do Ománu. Tam koneckonců jedeme zítra. Jenže bude nejdříve třeba podstoupit PCR testy proti C-19. To ale až večer.

Díváme se do Ománu – Musandam.

Po dvaceti minutách pokračujeme dále do Fujairah, kde bychom měli být tak již za necelou hodinu, a.... cesta trvá tři hodiny!!! Zdá se, že nás unesli. Slunce již zapadlo, je již tma a my stále pojíždíme kolem cedulí, že Fujairah je 70 km !!

Ještě se na chvíli zastavujeme a prohlížíme si přehradu, kde je opravdu nabito a Arabové si tady užívají koupání a plaveb na lodičkách.

Cestou k nejstarší mešitě.

Zastávka u přehrady dává alespoň na chvíli trošku oddechu z úmorné jízdy.

Krátká zastávka u přehrady.

No prostě naše „šéfka“ Dubajské kanceláře pořádně bloudí a nechce to přiznat. V autech, ve kterých dnes celý den jezdíme je to doslova očištěn pro osoby posazené v zadní části auta, kde není pořádně jak natáhnout, či nechat volně dolů spočívat nohy. Nakonec již v městě Fujairah jsme a objíždíme jej dále – jedeme k nejstarší mešitě zde na blízkém východě. Ta je ještě cca 45 km vzdálená. A to už nás trošku začíná unavovat, protože nás ještě čekají PCR testy. Kolem 21:00 jsme u mešity.

PATŘÍ K NEJSTARŠÍM MEŠITÁM BLÍZKÉHO VÝCHODU – MASJID AL BIDIYAH – OSMANSKÁ MEŠITA

Ta je ale zavřená. Díky kovidu tady neprobíhají ani modlitby a je zavřená i branka, která je součástí oplocení. Je tu i hlídač. Nakonec se jej podaří přemluvit a na 15 minut nás pouští i do ohrady. Toho využívají i místní a jdou tam s námi.

Mešita Masjid Al Bidiyah z roku 1446.

Al-Bidya Mosque (arabština : مَسْجِدُ الْبَيْدِيَّةِ , romanized : Masjid al-Bidyah , někdy přepsaný jako al- Bidiyah (الْبَيْدِيَّةِ) nebo al-Badiyah (الْبَيْدِيَّةِ)) je historická mešita ve SAE . Byla to nejstarší známá mešita v zemi, než byly v září 2018 objeveny ruiny 1000 let staré mešity pocházející z islámského zlatého věku poblíž mešity šejka Khalifa Bin Zayed Al Nahyan v městě Al Ain, v emirátu Abu Dhabi .

Jsme u „Osmanské mešity“.

Stále se používá, nachází se v malé vesnici Al-Badiyah nebo Al-Bidiyah , asi 40 km (25 mil) severně od hlavního

města Emirátu , a je také známá jako „ Osmanská mešita “.

Ještě nás upozorňují, jak se správně obléci.

Malá čtvercová stavba má rozlohu 53 metrů čtverečních (570 čtverečních stop) a byla postavena z materiálů dostupných v této oblasti, především kamenů různých velikostí a hliněných cihel potažených mnoha vrstvami omítky a nabílena. Střecha má čtyři squatové, spirálové kopule , které jsou podepřeny pouze jedním centrálně umístěným sloupem, který zároveň tvoří strop. Vstup do mešity je přes dvoukřídlé dřevěné dveře.

Díky této stavbě se město Badiyah, které je vzdálené asi 8 km od Khor Fakkanu proslavilo po celém světě. Mešita má 4 špičaté kupole a klenbu podpírá jediný vnitřní pilíř.

PCR testy v SAE

Už jsme dost utahaní a chceme do hotelu. Jenže nás čekají ještě PCR testy. To ale znamená ještě 45 km cesty a pak do nemocnice.

To se děje a zajíždíme po cca necelé hodině do nemocnice – pohotovosti ve Fujairah. Jeden z řidičů je zřejmě pověřen, aby vedl skupinu – šéfka místní kanceláře se svým pomocníkem už jsou asi doma nebo na hotelu. Čekáme před auty a vidíme, jak řidič horečně telefonuje. Jsme tady špatně!!!

Nasedáme docela naštvaní, ale popojíždíme asi 1 km a jsme u soukromé kliniky, kde je postavený stan jako u nás a kde testy probíhají přímo z auta. Jenže je nutné je nejdříve zaplatit a zadat patřičné údaje z pasů.

Zápis dat z pasů pro PCR testy.

Tady začíná divadlo. Odevzdali jsme pasy a doposud hladký průběh zadávání údajů a placení místních je narušen. Dokonale jsme ucpali místo a začíná hrozivě narůstat řada aut za námi. Vidíme, jak úředníci zápasí s našimi pasy a nevědí si pořádně rady. V budce je sice čilý ruch ale nic se do PC nezadává! Evidentně nevědí jak na to. Nakonec naše auta odstavují a jeden člen se věnuje studiu našich pasů. Mezitím statní domorodci pomalu projíždějí kovidovým stanem a vše zase z jejich pohledu funguje. U nás ale ne.

Nakonec přizývají Soňu k okýnku a více jak hodinu zpracovávají údaje. A hurá už se odklady pro PCR nesou i s pasy. Ne tak můj pas. „Něco se jim tam pokazilo tebe nemůžou zadat říká Soňa. Jdu tedy tam a problém je v tom, že mi omylem zadali arabskou národnost a neumí to změnit. Nu což, ožením se tady znova, dostanu od šejka nový dům a budu si užívat výsad domorodého emiráťana.

Toho jsem se ale nedočkal, ale opravy a pasu ano. Teď už postupujeme do stanu po svých a za cca 15 minut jsme všichni hotovi. Příjemnou zprávou z celé anabáze je, že testy zde stojí 100 dirhamů a ne 50 nebo 75 USD.

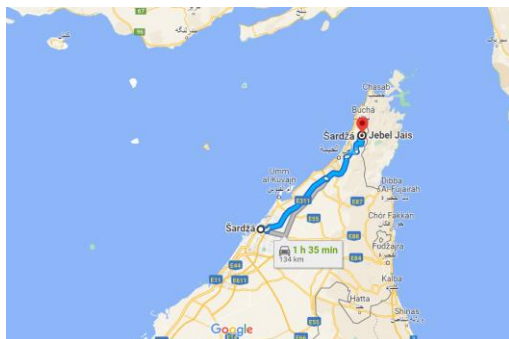
Na hotel jsme dojeli cca před 23:20 hodin. To byl ale den!!

Druhý den se od Soni dozvídáme, že nebýt toho malého chudého muslima – řidiče, který měl vše na starosti, tak jsme asi PCR testy včera dělali do druhého dne a následně byl veliký problém s tím, že co nemocnice poslala ne jeho e-mail – výsledky testů, tak nešly otevřít. Po několika opravách se nakonec ukázalo, že nejsou všechny... a tak dále. Prostě ten svou obětavostí výrazným způsobem přispěl k tomu, že můžeme na Musandam odjet.

Den 5. Džebel Džais, plavba na kánoích - Al Zorah - 7. února (pondělí)

Ráno Výjezd klikatou silnicí na nejvyšší horu Emirátů, **Džebel Džais**, 1934 m.n.m. Zastávka na dalekých vyhlídkách, pěší procházky podle počasí a kondice. Projížďka na kánoích v Sharjah a výsadba mangrovů. Dojezd na nocleh do hotelu v Sharjah, hlavním městě stejnojmenného emirátu. Odpoledne návštěva přírodní rezervace **Al Zorah**. Jedná se o chráněné porosty mangrovů, útočiště ptačího a mořského života. V tyrkysových lagunách je možno kromě jiného spatřit plameňáky, volavky a jeřáby. Plavba na kajacích. Návrat do města **Sharjah**.

DŽEBEL DŽAIJS – VIEWING DECK PARK

Cesta na Jebel Jais ze Sharja.

Ráno nás v 5:14 hodin již čekají auta a směřujeme do hor.

Auta před hotelem již čekají.

Nejvyšší hora SAE, Džabal Džajs (Jebel Jais, 1934 m n. m.), leží v rozlohou čtvrtém největším emirátu (1684 km²) Ras al-Chajma. Je tady velice rozmanitá krajina ideální pro milovníky adrenalinových sportů.

Po serpentinách nahoru.

To je dnešní náš cíl. cesta k hoře vede kolem vádí Bih, které se během zimních dešťů zaplňuje vodou.

A jsme na místě – Viewing Deck Park

Viewing Deck Park - parkoviště a vyhlídka v 1235 m. na Jebel Jais.

Od úpatí hory začíná asi 45 minut dlouhá dechberoucí jízda plná serpentín a mírného i většího stoupání. Tato silnice byla vybudována v roce 2014 a jde o krásnou asfaltku. Ale na úplný vrchol se touto cestou dopravit nedá. Pokud tam mermomocí chcete, budete se muset vydat buď pěšky jako mnoho dalších nadšenců, Trasy jsou zde vyznačeny. My končíme na parkovišti, místě nazvaném Viewing Deck Park – něco jako „Místo výhledů“ z Jebel Jais.

Turistické trasy na Jebel Jais

Nás auta vyvezla do výšky 1235 m. n. m., kde jsou vybudovaná parkoviště a také restaurace. Nikdo z naší skupiny se na vrchol pěšky nevydal, a ani by to nebylo z časových důvodů možné. Vzhledem k tomu, že nejvyšší vrchol se nachází na ománské straně, je tedy nejvyšším vrcholem v SAE vlastně Jebel Al Mebrah (také známý jako „Jabal Yibir“), s výškou 1 727 m (5 666 stop).

Vyhlídka – je vidět také moře – Arabský záliv.

Užíváme si tedy okolí a dechberoucích výhledů do okolní krajiny. Z obou stran vyhlídky také vidíme vody Hormuzského průlivu (Levou i pravou část), po levé straně pak přesněji vidíme část Arabského – tedy Perského zálivu.

Minigolf

A dá se tady zahrát i minigolf. Zatím se hřiště sice buduje, role s trávnikem – umělým začínají pokrývat patřičná místa herního plánu.

Prý tady někdy v budoucnu vybudují první lyžařský vysokohorský areál v SAE. Kdy to však bude a zda, to zatím nikdo neupřesnil. Nápad prý vznikl v roce 2004, kdy zde tuto horu pokrýl první sníh. Zatím se ale zdá, že se tady nic neděje.

Ajman – plavba na kánoích mezi mangrovy – přírodní rezervace Al Zorah

Adžmán

Sjíždíme zpět dolů do zpět k Šardžá, kde budeme nocovat, ale zastavujeme se v městečku Ajman, které je hlavním městem emirátu Ajman a je 5. nejlidnatější město v SAE, kde se vydáme na dobrodružnou plavbu na kajaku mezi mangrovy. Jde o rezervaci Al Zorah. Máme příležitost prozkoumat

jeden z nejcennějších přírodních mangrovů v regionu.

Převléci do plavek a jde se do přístavu kajaků.

Rezervace zabírá celkem 22 ha, je spojena s mořem a je to oblast hustého porostu mangrovů. Jak nás upozorňuje průvodce, nežijí zde žádná nebezpečná zvířata, ani hadi, ani opice ani krokodýli ani piraně atd. Žije zde na 102 druhů ptáků, včetně slavných růžových plameňáků.

Poplujeme vodami Perského zálivu mezi přírodními mangrovy, které jsou zde velice ceněny.

Mangrovy, které zde rostou se jmenují „Pašava marina“ neboli šedé mangrovy, což je jediný druh, který zde roste na Středním východě.

V rezervaci mangrovů – Al Zorah

Tady podstoupíme plavbu na kánoích a čeká nás ještě malé překvapení. Budeme také přispívat k ochraně životního

prostředí tím, že si každý z nás zasadí alespoň jednu rostlinku mangrove.

Plameňáci růžoví.

Poplujeme mezi nejstarším přírodním mangrovovým lesem tady v SAE, ten největší je ale v Abu Dabí.

Plavíme se mezi mangrovy k místu, kde budeme sadit rostlinky a přispějeme tak výjimečnosti tohoto místa v Ajmanu.

A je to zážitek. Po přistání u břehu mezi mangrovy jdeme k velkému golfovému hřišti a po asi 500 m přicházíme k místu, kde je rozsáhlá bažina. Tady budeme sadit rostlinky mangrovy. Už tady máme připraveny také rostlinky a lopaty, či rýče.

Jak správně zasadit rostlinku mangrovy.

Moc se nikomu do toho mazlavého bahna nechce, ale průvodce nám ukazuje, jak se správně tato rostlinka do rozbahněného terénu sadí. A tak první odvážlivci vstupují do bažiny a snaží se rostlinky zasadit.

První odvážlivci již sadí.

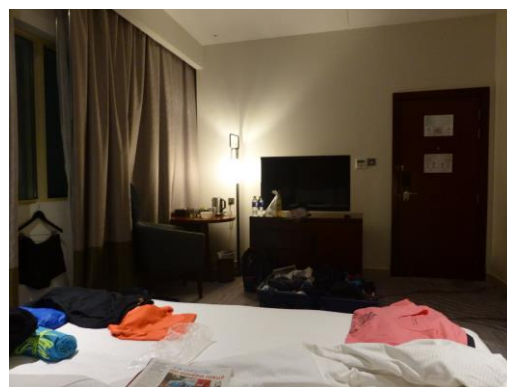

Můj příspěvek – dvě rostlinky mangrovy.

Je to obrovská legrace, jak se každý plouží po bahně, ale nakonec jsou všechny nachystané rostlinky zasazeny.

Cesta zpět již jde snadno ale, plavba na kánoí proti proudu již je složitější a náročnější, takže jsme si docela mákli.

Na nocleh dorážíme zpět do Sharjah.

Náš pokoj v Sharjah.

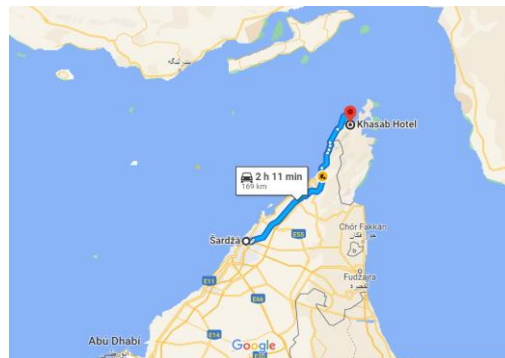
Zítra konečně navštívíme opět Omán – část na poloostrově Musamdam, s Hormuzským průlivem.

Den 6. Musamdam - Omán, 8. února (úterý)

Odjezd do sídla Khasab na poloostrově **Musandam** v Ománu, který je oddělen od zbytku Ománu územím Emirátů. Rozeklaný poloostrov, bohatý na zvířata, ptáky a ryby vybíhá v nejužším místě do Hormuzské úžiny. Hory se tyčí přímo z moře. Horské safari plné serpentín do hor Džebel Harim (hora žen, 2087 m. n. m.), návštěva staleté vesnice s jedinečnými domy „Bait al Qufi“, z vápencových desek a částečně zapuštěnými do země. **Khalidya** s bývalým pramenem, akáciemi a datlovými palmami. Piknikový oběd. Nocleh Musandam, Atana Musandam, s večerí.

OMÁN - MUSANDAM

Tak po 3 letech máme novou šanci se konečně se na poloostrov Musandam podívat. Již v roce 2019 jsme měli Musandam v plánu, a dokonce jsme také již v letadle kroužili nad městem Khasab, ale počasí nám nedovolilo přistát, a tak jsme se museli vrátit zpět do Muskatu, odkud jsme vyletěli. Takže jsme to napravili dnes, protože jsme jeli autobusem, a tak nám situace s nemožností přistát nemohla ani vzniknout.

Cesta Sharjah - Khasab

Musandam je územím patřící Ománu, ale je od něj odděleno východním pobřežím SAE. Z geologického hlediska je zajímavý tím, že se zde setkává Euroasijská deska s Arabskou. Hlavním městem poloostrova je Khasab s cca 10 000 obyvateli. Musandam je také často nazýván „Norskem Arábie“, a to pro podobnost s mnoha rozeklanými fjordy.

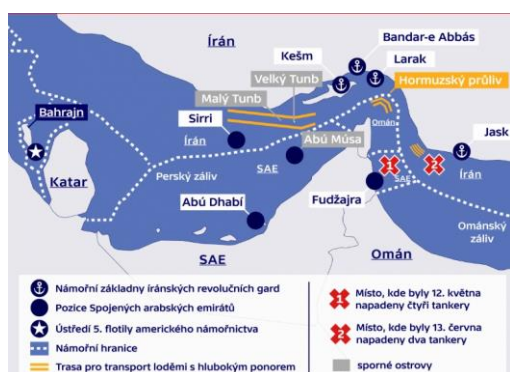
Negativní PCR test.

Ještě nám mohly cestu zkomplikovat pozitivní PCR testy. To se ale nestalo, a tak veliké napětí každého z nás když obdržel výsledky testů, rychle povolilo. Teď už můžeme jet. Na hranicích byla docela velmi složitá procedura, prohlídky, doklad PCR testů a po cca 1

hodině jsme se konečně přes hranice dostali.

HORMUZSKÝ PRŮLIV

Nacházíme se v místě strategického Hormuzského průlivu – úžinou dlouhou 154 km, který spojuje Perský záliv s Ománským zálivem. Je jedinou spojnici mezi Perským zálivem bohatým na ropu a Indickým oceánem. Hormuzský průliv odděluje od sebe poloostrov Musandam (Omán a SAE) ležícím na jih od něj a asijské pevniny (Íránu) ze severní strany. Je to také jedná spojnice Perského zálivu s Indickým oceánem.

Hormuzský průliv – strategické místo.

Jde tedy o velice strategické místo. Proplouvá zde asi 20% celkově vytěžení ropy a dopravuje se zde lodí celkem 35% z celkové lodní dopravy. Ropa se tudy dopravuje z největších ropných polí planety v Saúdské Arábii, Íránu, Íráku a Kataru k zákazníkům velmi často na druhé straně zeměkoule.

Strategické místo rozpoznali již Portugalci, kteří tuto oblast ovládali přes 100 let od roku 1507. Tím získali kontrolu nad obchodní cestou z Evropy přes Perský záliv dále do Indie, než byli poraženi anglo – perskými silami v roce 1622. Proto na ostrově Musandam najdeme po Portugalcích mnoho památek.

Průliv je 150 km dlouhý, v nejužším bodě má šířku 54 km a jeho hloubka se pohybuje od 10 m do 220 m. Jsou zde ostrovy Hormuz, Kešm a Larek.

Odjezd na Musandam

Ráno odjíždíme ze Sharjah již v 7:30. Čeká nás náročná procedura průjezdu přes hranice mezi emiráty a Ománem. Proto si kontrolujeme, zda máme pasy, a potvrzení o očkování. Soňa nám rozdává těžce vybojované certifikáty o bezinfekčnosti po PCR testech.

Na hranici u vesnice Tibat přijíždíme po asi 40 minutách jízdy. Do Khasabu je to asi 47 km. Ale blížíme se k hranici, a tak nás řidič striktně stejně jak hojné cedule kolem upozorňuje, že je zde zakázáno cokoli fotit či natáčet. Musíme z autobusu ven a jde se napřed zřejmě na imigrační. Žádní jiní turisté, než my tu není, a tak po jednom podáváme pasy i s dokumenty. Nastal problém s pasem Aleny Svobodové, neboť jí v nemocnici vypsali špatné datum narození. S desetiminutovým zpožděním a voláním všude možně se nakonec vše vyřešilo. Při kontrole musíme sundat roušku, a jde se do jiné budovy, kde musíme opět dokumenty předložit. Po více jak půl hodině máme hraniční kontrolu emirátů za sebou a přijíždíme k Ománské části.

Ve viditelně prostší celnici již vyplňujeme příjezdový formulář a probíhá opět identifikace podle fotek z pasů. Je zajímavé sledovat, že úředník vyžaduje sundat roušku jen u mužů, ženám bez jakýchkoliv okolků pas vydá, aniž by se musely podrobit stejné proceduře. Ale zase nás tady vybavili pěknou mapkou Musandamu

Za něco více jak hodinu nasedáme do autobusu a popojíždíme. Zastavuje nás další celník a vstupuje do autobusu. Prý hledá alkohol. Jen se ale mihl u řidiče a odchází. Konečně můžeme vyjet.

Po 40 minutách jízdy kolem Perského zálivu přijíždíme k hotelu Atana.

V Khasabu u hotelu Atana.

Je na pobřeží moře, vypadá pěkně. Vystupujeme z autobusu i s kufry. Autobus odjíždí, neboť dnes pojedeme na tzv. Safari po kopcích opět s džípy.

Hotel Atana.

Opět procedura s pasy, ty ale necháváme v recepci a vyrazíme opět ve 4 džípech do hor.

MOUNTIN SAFARI

Mountin safari neboli „jízda do hor s džípy“. Nejde přímo o džípy, jsou to zase jen nám už známé terénní Toyoty.

http://www.msaoman.com/musandam_mountain_safari.php

Zde se bude jezdit v džípech.

Naplánovány jsou dvě trasy – kratší na asi hodinu a půl a delší na 3 hodiny. Po první části programu máme oběd.

S džípy projíždíme Khasabem. Na konci města, než ještě zahneme do hor, jedeme kolem velké planiny a řidič mne upozorňuje že tady začíná soukromá oblast sultána Quabuse (ten už je asi 2 roky po smrti). Daleko ve skalnatém poli stojí jakási podivná stavba. Je to prý vjezd pod zem, kde je celá luxusní rezidence. To co vidíme je jen malá část celé rezidence.

Privátní sídlo sultána Quabuse v Musabdamu v Khasabu.

Stoupáme po kamenité cestě do skal. Jsme asi 750 m. n. m. a celou úžinu máme jako na dlani. Fotíme zde hromadnou fotku.

Vyhlídky na Fjord Nadžíb.

Než auta sjedou, s Michalem Svobodou sbíháme kousek cesty dolů, abychom mohli naši kolonu také dostat na kamerový záznam. A už auta jedou. Kolona je nafocena a nakamerována.

Fjord Nadžíb.

Po sjezdu se blížíme k místu, kde si máme možnost prohlédnout typické stavení z kamene – dům, nebo sídlo označované „Bait al Qufl“. Jsou to domy z vápence částečně zapuštěné do země. Sloužily jako zimní sídlo, v létě pak bylo využíváno jako spížirna na uchovávání potravin.

Tradiční zimní sídlo Bait al Qufl.

Národní park Khalidiya

Sjíždíme dolů do národního parku Khalidiya – jakési zelené oblasti, kde roste plno akácií, je tady poměrně zeleno ostatní vysušené oblasti a tady i prostor pro vyžití dětí. Místní tady často tráví své pikniky i přes pracovní dny. A tady pod z akácií již zřejmě cateringová firma chystá náš oběd.

Oběd se už pro nás chystá.

K jídlu máme výběr od kuřecího a hovězího masa až k rybám, jako přílohy rýži brambory či špagety.

A už je vše připraveno.

Ještě dostáváme vody, kokakolu, 7 up a kdo chtěl vodu tak vodu.

Po obědě v parku Khalidiya.

Ženské hory (*Džebel Harim*).

Po příjemném sezení vyrážíme na delší trasu opět do hor. Je to opět prudké stoupání do výšky hor pohoří Hadžár. Teď nacházíme v *Džebel Harim* - tzv. *ženských horách*, ke kterým se váže historka, proč se jim tak říká.

V minulých dobách v této oblasti mezi sebou bojovaly různé rody a muži museli narukovat a odcházet do války. Aby ochránili své ženy před případnými nájezdníky a nepřitelem, v těchto horách ukrývali své ženy a děti. Po návratu z bitev se pak zase všichni vraceli domů. (pokud muži válku přežili).

Cesta je samý kámen, či balvan, a auto poskakuje jako koza, kterou tady kolem vidíme na každém kroku. Je vidět, jak tady srážka Euroasijské a Arabské desky formovala a formuje zdejší okolí. A balvany hrozí, že se mohou kdykoliv uvolnit a spadnout.

Přijíždíme k Sultánův kotel.

Ženské hory – Sultánův kotel.

K tomuto místu se váže jedna z legend:

Pověst: Žil byl jeden člověk jménem Sultán, který neměl více manželek jako ostatní muslimové a miloval jenom jednu svou ženu. Byl často kritizován, že má jen jednu manželku, ať se by se měl oženit s dalšími ženami. Co bude prý dělat až zestárne a jedna žena mu třeba zemře, děti odrostou, budou mít svou rodinu a nebude mít kdo se o něj postará. Sultán to ale odmítl, neboť nade vše miloval svou jedinou ženu. I stalo se co přátelé předpovídali a Sultán zůstal na světě sám. Nic si z toho však nedělal, a znova se neoženil. Odstěhoval se do hor, kde si postavil kamenný domek a kde pomáhal cestovatelům při překonávání hor na jejich cestách.

V době dešťů zde teče pořádný vodopád.

Vystoupali jsme cca do 750 metrů a jdeme si vychutnat úchvatný pohled na Hornuzský záliv. Pokračujeme cca do 1000 m.n.m. a najednou se ráz krajiny změnil. Přejíždíme přes vršek hory a hle, pod námi kousek je celá náhorní plošina.

Náhorní plošina v 1000 m. n. m.

Opět fotostop. Před sebou vidíme vrcholek hory **Džebel Harim** (hora žen, 2087 m. n. m.), kde rozeznáváme stanici radarů. Jsou tam vojáci a je tam zakázaný přístup. Při další jízdě jedna z Toyot vypověděla službu a zastavila se. Automatická převodovka odmítá službu – táhnout auto a zřejmě je to tím, že je málo oleje v automatické převodovce.

František s Jitkou si přeseďají do našeho vozidla, a už nás tu jede 7 včetně šoféra. A stoupáme dále výš a výš po kamenité cestě plné výmolů směrem k nalezišti fosilií. Kolona má již o vozidlo méně.

Vrchol místa naleziště fosilií opět připomíná náhorní plošinu. Je tady rozeseto mnoho kamenů, na kterých se objevují otisky trilobitů, hadů, různých brouků apod.

Když se kameny postříkají vodou, fosilie se o to více zvýrazní a jsou lépe vidět.

Fosilie

Nafoceno, jedeme zpátky dolů a doplňujeme cestou fotky toho, co jsme před tím nestihli.

Cestou dolů se zastavujeme u místa, kde jsem marně hledal sídlo Sultána.

Tady je Sultánovo sídlo – vstup do příbytku.

Kolem 5. hodiny jsme na hotelu.

Hotel má dispozici venkovní bazén i vířivku, proto jdu na zkoušku do vody. Je příjemná, nevím, jak musí být teplá v plné sezóně. Teď je příjemně osvěživá. Párkrát přeplavu bazén a jdu zkusit i vířivku.

Na večeri je domluven odvoz – večeríme totiž byť ve stejnojmenném hotelu ale na jiném místě.

V 7 hodin vyráží první skupina včetně nás. Cesta na večeri trvá cca 5 minut a

jsme u stejnojmenného hotelu. Večeři
navěřili skvělou.

V ½ osmé jsme po večeři a zpět v našem
hotelu.

Den 7. Na plavba na Dhow fjordem Khawr Ash-Sham, 9. února (středa)

*Plavba na tradiční lodi dhow, s obědem. Hluboký strmý fjord **Khawr Ash-Sham** s několika ostrůvky v klidné vodě a rybářskými vesnicemi na pobřeží. Velká šance na pozorování delfinů indočínských, kteří vyhledávají zdejší zátoky a motorové čluny. Zakotvení u Telegrafního ostrova (Britové zde postavili telegrafní stanici roku 1864), kde jsou dobré podmínky pro šnorchlování na korálovém útesu a ostrova Seebi pro plavání, koupání a šnorchlování. Návrat na nocleh s večeří.*

Dnes ráno odjíždíme z hotelu v 9:30 hodin. Jedeme do přístavu a celý den se budeme věnovat plavbě po fjordu Khawr Ash-Sham.

Viz:

Do přístaviště lodí Dhow v Kashabu to je asi 10 minut jízdy autobusem. V přístavišti města Khasab, kde právě projíždíme, kotví „plující panelák“ Main Ship“. Nevím, kolik lidí přivezl a také kam je vypustili. Prostě řečeno, nevím, kam by se dav 1000 lidí tady rozprchl do okolí.

Marina lodí Dhow v Kashabu.

S loděmi Dhow jsme se již rovněž měli tu čest seznámit v roce 2019 při naší cestě po Ománu. V přístavišti lodí Dhow již na nás čeká naše loď. Příjemným překvapením je, že se jedná o poněkud prostornou loď a navíc, a tady patrně díky Covid -19, žádná jiná skupina či jednotlivec mimo naši skupinu s námi nejede! Celou loď máme výlučně pro sebe.

Toto je naše dnešní plavidlo – loď Dhow.

Při vstupu na loď je nejdříve nutné se vyzout a boty odložit do lodního botníku. Po palubě se chodí naboso.

Po palubě lodi jsou rozmístěny koberce a po obvodu polštáře k sezení a opření. Další místo je na horním patře, které je rovněž takto vybaveno.

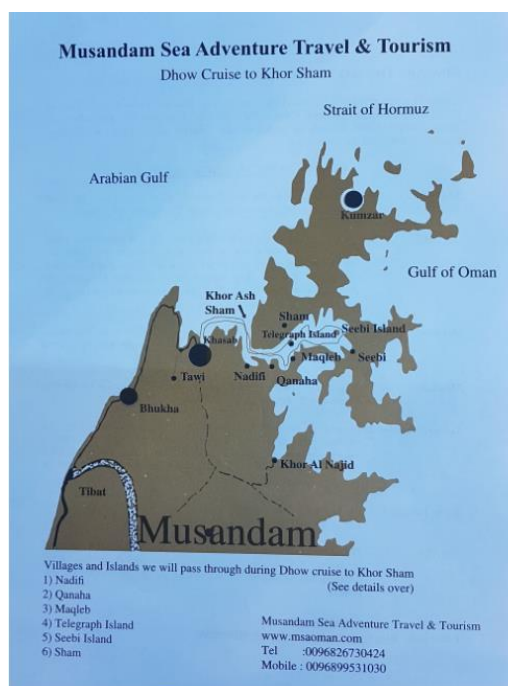
Sedí se po obvodu lodi na polštářích.

FJORD KHAWR ASH-SHAM (také Khor Sham)

Včera jsme koukali na Fjord Nadžíb z ptačí perspektivy z výšky 750 m.n.m.,

kam jsme vyjeli s „džípy“. Dnes si z blízka na lodi prohlédneme fjord KHAWR ASH-SHAM.

Khor Sam je okázalý fjord s krystalicky čistou vodou. (I když to po výjezdu lodi z mariny tak nevypadá. Mnoho chaluh nedělá moře moc čistým). Fjord je obklopen ohromnými horami a celá scenérie pak dala vzniknout názvu „*Norsko Arábie*“.

Plán cesty po fjordu Khor Sam.

Postupně budeme projíždět podle vesniček Nadifi, Qanaha, Maqlab, Telegraph Island a Seebi Island.

Mijíme i velmi malá sídla.

Nadifi

První vesnicí, kterou ve fjordu po výjezdu lodě z přístaviště uvidíme, je vesnička Nadifi. Má asi 120–150 obyvatel. Vesnička je přístupná pouze z moře. Většina jejích obyvatel jsou rybáři.

Děti této vesničky vyjíždějí lodí každou sobotu do školy do města Kashab a do své vesnice vracejí ve středu, aby si rodina mohla užít víkendy spolu.

Vodu do této vesnice dováží stát zcela zdarma. Každá vesnice má speciální nádrže na pitnou vodu.

Cestou loď zajíždí ke břehu a průvodce popiskuje a tleská. Až se najednou objeví delfíni. Kapitán rozjíždí loď a delfíni ji sledují a hravě stačí její rychlosti.

Delfíni u boku lodi! (Na kameře to je lepší)

Jsou docela blízko u boku lodi, takže je krásně pozorujeme, jak plavou i pod vodou a vylepšují své exhibice výskokem nad vodu. To jsem ale na fotku dobře nezachytil.

Qanaha

Malá rybářská vesnice s asi 50 obyvateli. Specialitou této vesnice jsou typické kamenné domy. U břehů jsou vidět staré rybářské typy lodí nazývané „Batil“.

Maqlab

Horská vesnice, která čítá celkem 10 domů. Tato oblast je nejbližší vzdálená od východního pobřeží fjordu Habalyan.

A je čas oběda. Posádka chystá catering. Příliš se neliší od včerejšího oběda, jen dnes jsou ve varně navíc k dispozici také krevety. Je jich poměrně dost a jsou výborné.

12:05 Nadešel čas oběda.

Užíváme si oběda v sedě na zemi, inu takto se krmí lodníci. K dispozici je také cocacola, 7 up, voda, čaj a kafe s kardamomem.

Stolování na palubě Dhow.

Telegraph Island – telegrafní ostrov

Na tomto ostrově postavili Britové v roce 1864 telegrafní stanici. Vede zde podvodní kabel z Indie do Basry v Iráku a zabezpečoval tak spojení mezi Anglií a Indií. Na ostrově však sloužila obsluha telegrafu jen krátkou dobu.

Telegrafní ostrov.

Tento malý ostrov je obklopen korály a je to dobré místo ke šnorchlování. Tak alespoň píše průvodce. My se tady s lodí zastavujeme také a s brýlemi jdeme šnorchlovat. Voda má podle mne tak 24 stupňů celsia, takže velmi příjemné koupání. Pod vodou toho až tak moc vidět není. Pár barevných rybiček, korály tady jsou ale hlavně plno černých ježků s tenkými a křehkými ostny.

Šnorchlování u telegrafního ostrova.

Tak tedy plaveme velmi obezřetně, nicméně srovnání např. s Velkým bariérovým útesem u Austrálie, nebo potápěním na ostrově Sibutu v Mlajsií to určitě nemá ani zdaleka.

Nacházejí se zde různé živočišné druhy. Jako tento „ježek“.

Je tu lecos k vidění.

Vesničky přístupné jen z moře.

Seebi Island

Seebi Island je naší dnešní poslední zastávkou ve fjordu. Okolní vysoké skály jen umocňují pocit, že z tohoto místa se utéct jen tak nedá. Ale místo je to pro turisty velmi pěkné a dá se do vody skákat z paluby lodi, což 2x tak činím. Náš průvodce mě natáčí na mobil a zpomalený záznam skoku posílá přes Soňu také mi.

Seebi Island

Je zde dosti hluboko...

Seebi Island.

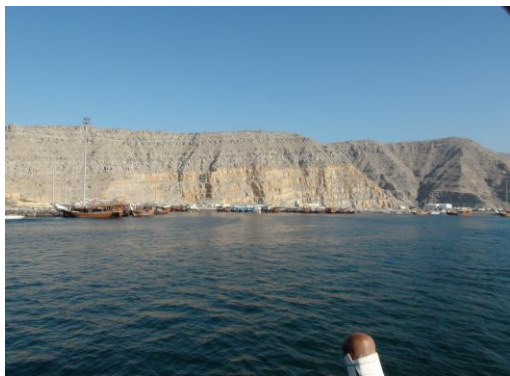
Jsme na konci fjordu a po koupání vyrážíme zpět do přístavu.

Cestou se ještě setkáváme jednou s delfíny. Pozorujeme okolní krajinu – skály a také úkazy, které často něco připomínají. Jako například želvu vykukující ze svého krunýře.

Želva, že by zkamenělina?

Zhruba ve 4 hodiny odpoledne naše loď dojíždí do svého přístavu, odkud jsme ráno vypluli. Byl to pěkný výlet.

A jsme zpět v přístavu Khasab.

Je půl páté a dorážíme na hotel. Zítra nás čeká přejezd přes hranici z Ománu zpět do SAE. Dnešní den byl nádherný, odpočinkový.

Den 8, Zpět v emirátech, Šardžá 10. února (čtvrtek)

Návrat do Emirátů, odpolední prohlídka domu rodu Naboodah s vyhlídkovou věží, zastávka u mešity krále Fajsala a Perlového památníku, symbolu sjednocení. Procházka rybím, ptačím a zeleninovým trhem, Modrým súkem a po nábřeží města. Pozdě odpoledne odjezd do Dubaje.

Z hotelu vyrážíme v 8:30 hodin směr Ománsko – emirátskou hranici. Tam dorážíme v 9:10. Začíná obvyklá procedura – na Ománské straně odevzdat pasy, pak jít do celnice, ukázat obličej a hotovo.

Na straně emirátů je nutno nejdříve projít kolem úředníka, který mobilem zkontroluje vaši teplotu a až poté jít na celnici, kde dojde ke kontrole obličejů – bez roušek.

Pak s autobusem na kontrolu celní – jen celník prošel autobusem, nechal si otevřít schránky autobusu a hotovo. Přejíždíme hranici a v 10:10 za hranicí střídáme šoféra, který nás dále veze do Šardžá (Sharjah).

SHARJAH (ŠARDŽÁ)

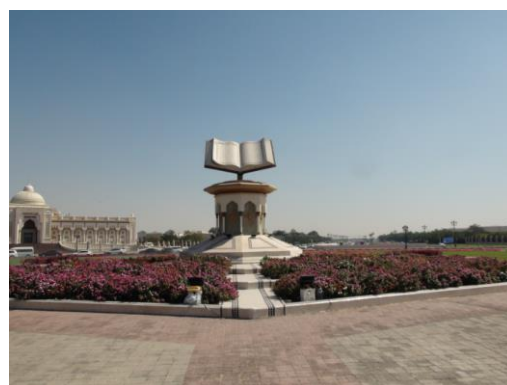
Dnešní den je zaměřen prohlídku zajímavostí města Šardžá ve stejnojmenném emirátu. Než se tam ale dostaneme, projedeme také emirátem Ajmán.

Město Šardžá je třetí nejlidnatější město ve Spojených arabských emirátech a jeho populace čítá cca 1 300 000 obyvatel. Je to hlavní město emirátu Šardžá, centrum ropného průmyslu, obchodu a rybolovu. V dnešních dnech již není HDP emirátu založeno na ropě, už ji emirát vytěžil a

žádnou významnější zásobu již nemá. Proto se soustředil na obchod především „z druhé ruky“ a obchoduje např. s ojetými auty – těmi zásobuje celou Afriku, ošacením apod. Emirát patří spíše ke konzervativním a spíše si zakládá na tradicích než na výstřelcích typu Dubaje.

Místní emír pan **Sultán bin Mohemmed Al Qasimi** nemá rád okázalost, jak je vidět v Dubaji. Sám se velice zajímá o architekturu a sám navrhoval ve svém emirátu mnoho staveb, včetně vládního paláce, knihovny, a dalších budov. Architekturu nikdy nestudoval, nicméně se podle něj zde postavily všechny vládní budovy. Architektura je prý je jeho velikým koníčkem. Jeho poznávacím znamením jsou kopule umístěné na těchto stavbách. Jde patrně o nějaký jeho podpis.

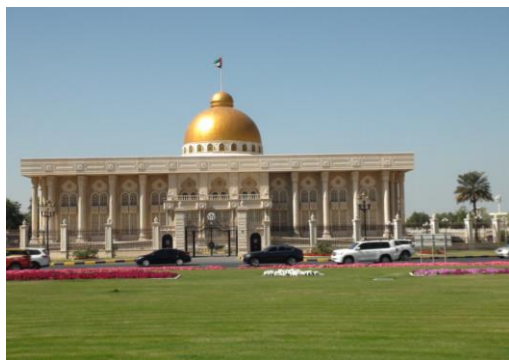
Město tak působí střídmeji než Dubaj a najdou se zde zajímavá muzea a galerie. Tento emirát se více než který jiný emirát SAE zaměřuje na ochranu svého kulturního dědictví.

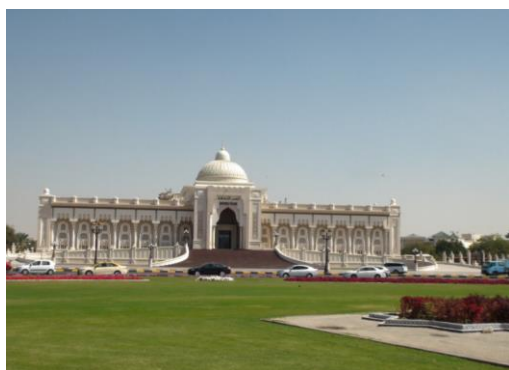
Rozevřená kniha Koránu na kruhovém objezdu v Šardžá.

Zastavili jsme se a nyní stojíme uprostřed velkého kruhového objezdu, jehož trávník je systematicky zaléván vodou. V jeho středu se nachází

monumentální podstavec, na kterém je umístěna otevřená kniha – Korán. Kolem dokola jsou umístěny nejdůležitější stavby emirátu – vládní budova, knihovna, ministerstvo a justiční palác.

Vládní budova emíra Sultána bin Mohemmeda Al Qasimi.

Budova ministerstva kultury.

Také je zde umístěna mešita. Na dotaz na našeho průvodce, jak se jmenuje mešita bylo odpovězeno, že nijak, mešita prý nepotřebuje jméno – je to prostě mešita a ta je určena k modlení. Inu i takto to jde pojmut.

Bezejmenná mešita.

Další zastávkou je kanál spojující přístav v Šardžá s mořem. Kotví zde spíše menší nákladní lodi, včetně lodí Dhow.

TRADIČNÍ SÚK

Další zastávkou má být tradiční súk.

Nejdříve se ještě na malou chvíli zastavujeme v budově tržnice. Na jedné straně trh s mořskými plody, na druhé straně ovocný trh.

Ovocný trh.

Proběhli jsme si rybí trh, a opět mne napadá otázka, jak dlouho moře bude schopno dodávat každý den, tak rozmanité ryby a živočichy ke spotřebě člověka. Těchhle rybích trhů jsme již viděli při svých cestách ne málo a všude jsou to kvanta úlovků.

Rybí trh.

V ovocném trhu nakonec nakupujeme datle (nebo fíky) a odjíždíme k Tradičnímu súku. Tady bychom se prý mohli naobědvat a pak si tradiční súk prohlédnout.

Jenže, chyba lávky, Tradiční súk se otevírá až v 16 hodin, a ono je půl třetí. Takže ani jídlo, ani súk. Převáží nás tedy autobusem dále k restauracím. Na chvíli se ale ještě zastavujeme na zlatém súku. Je to ohromná budova, kde se nacházejí zlatnické krámy. Je jich tady ohromné množství. Výrobky jsou nádherné, ceny nikoliv.

Zlatý súk v Sharjah.

Zlatých šperků, náhrdelníků apod. je zde nepřeberně.

Zastavujeme se také u Perlového památníku, symbolu sjednocení.

Symbol sjednocení arabského národa.

Popojíždíme dále a jsme u restaurace. Kromě té jediné tady nic jiného nevidíme, a tak jdeme dovnitř. Ceny zde nepatří mezi nejmenší, nicméně jiná volba teď není. Dáváme si v arabském chlebu zabalené kuřecí maso a 1,5 litru vody celkem za 99 AED.

Na obědě v Sharjah.

RODNÝ DŮM – PEVNOST MÍSTNÍHO EMÍRA – AL HISN

Je to nová – stará stavba, s věžemi a hradbou dokola. Nyní je tady muzeum.

Rodný dům emíra Sultána bin Mohemmed Al Qasimi.

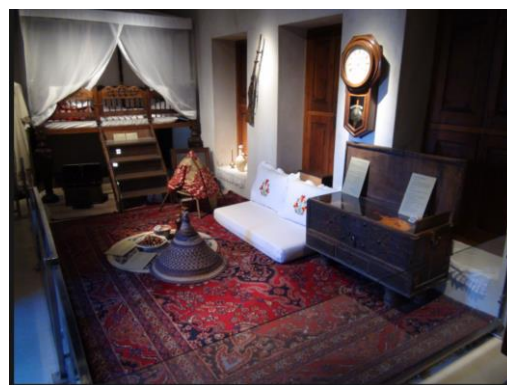
Jdeme se tedy podívat dovnitř, kde vidíme, jak se tady žilo. Stavba je nyní uprostřed moderní zástavby vysokých domů.

Tato pevnost byla vystavěna v roce 1823. Byla několikrát restaurována a stala se také sídlem rodiny Al Qasimi. Je to jedna z nejdůležitějších staveb v Sharjah.

Ukázka artefaktů muzea.

Poslední rekonstrukcí prošla v letech 2013 / 2014, kdy ji byla dána její původní (a současná) podoba.

Vybavení obývací místnosti dané doby.

Nyní je zde muzeum a jsou tu k vidění zajímavé artefakty z historické doby, vidíme také i plně vybavené jednotlivé místnosti, jak zde byly obývány.

MUZEUM ISLÁMSKÉ CIVILIZACE

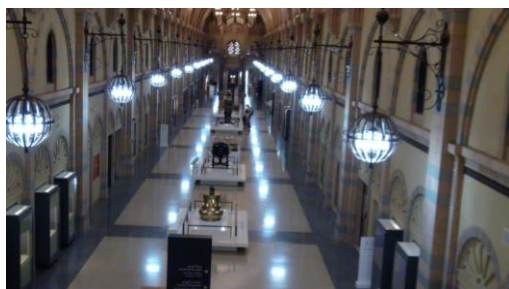
Jako bonus dnes máme návštěvu muzea Islámské civilizace. Nachází se v budově bývalého súku. Nacházejí se zde ty největší a nejvýznamnější sbírky na Arabském poloostrově.

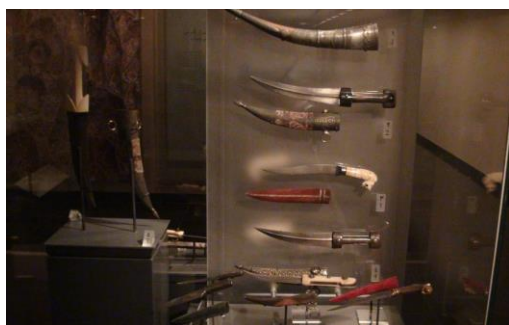
Muzeum Islámské civilizace.

Muzeum sídlí v monumentální nové budově, kde je umístěno několik expozic, kavárna a knihkupectví. Naučná expozice v atriu a v přízemí seznamuje návštěvníky s vkladem Arabů ke světovým dějinám věd a kultury v oblastech astronomie (měřicí technika: astroláby, ekvatoriály, kompas, mapy hvězdné oblohy, glóbusy) a medicíny (chirurgické

nástroje, lékárny), kde rozvíjeli především antickou tradici řecké vědy. V historii kultury a náboženství je představena jako progresivní oblast architektury. Stavební typy pohanské káby a islámské mešity byly odvozeny jednak z civilní antické architektury římské, a dále z byzantské chrámové architektury.

Dějiny uměleckých řemesel reprezentuje zejména kaligrafie a ukázky knižní malby, sklářství a glyptiky, glazované keramiky, kovolitectví, kovotepectví a šperkařství. Ve vyšších patrech, v sálech a ochozech jsou podle oborů vystaveny umělecké sbírky.

Sbírka zbraní – typické Kinžály.

K nejpočetnějším patří zbraně a výstroj, nádobí a náčiní od raného středověku do 1. poloviny 20. století z celého arabského světa od Maroka, Španělska a Egypta přes Turecko, Sýrii, Jordánsko až po Persii. Početné soubory tvoří památky kovolitectví, kovotepectví, sklářství, keramiky a porcelánu.

Vidíme tady umělecká díla, historii muslimů, a také technické vynálezy.

Historické astroláby, ..

Vše se zaměřuje na zdůraznění příspěvku islámské civilizace lidstvu.

Styl muzea je asi záměrně starobylý, ale asi by chtělo jednotlivé expozice přece jen trochu zmodernizovat.

Odjíždíme do Dubaje na hotel, kde nyní budeme 3 noci. V hotelu nás poprvé v SAE vítají welcome drinkem a poměrně i rychle na místní poměry jsme ubytováni. A jelikož do Abú Dabí za dva dny potřebujeme PCR testy, Soni se povedlo domluvit, že tentokrát nebudeme muset nikde postávat a PCR test nám přijede udělat jedna společnost přímo do hotelu. Je o něco dražší, než minule – stojí 119 AED, ale zase nikam nemusíme a je to hned hotovo. V půl deváté máme všichni odběry za sebou včetně platby.

Den 9. Súky, staré město Dubaj, Pouštní program 11. února (pátek)

. Projíždka tradiční lodí Abra k súkům zlata a koření. Pozdě odpoledne **odjezd do pouště ke stanovému táboru**. Jízda po dunách, návštěva velbloudí farmy, pohoštění – večeře.. Večerní program s břišním tancem a polykači ohňů, pozorování západu slunce. Za příplatek projíždka čtyřkolkami, dvě hodiny otevřený bar (rovněž za příplatek). Pozdní návrat do hotelu.

Ráno odjíždíme z hotelu v 8:30. Jedeme do staré Dubaje, chceme navštívit trhy – súky s kořením, zlatem a jiným zbožím.

Nejdříve se ale jedeme podívat na sídlo zdejšího vládce – šejka Mohammada bin Rashida Al Maktouma – Za'abeel Palace.

Po ránu je Dubaj nádherná a architektura budov je nevyčerpatelná. K sídlu šejka lze jen nahlédnout. Široký příjezd v polovině hlídá policista v autě, za jehož hranici již nelze jít.

Vidíme obrovský zděný oblouk, na jehož vrcholu je pěti spřežení koní, přes který se vjíždí dále do sídla. Šejk koně a dostihy miluje, proto asi tento symbol i na vstupu do svého sídla má.

Vjezd do sídla šejka Mohammada bin Rashida Al Maktouma - vládce Dubaje.

A okolí kolem skýtá nádherný pohled. Vidíme odsud hlavní „taháky“ Dubaje.

Kamkoliv se od vjezdu do sídla šejka podíváme po okolí, je co obdivovat.

Jedno ze šejkových vozidel – pozn. značka č. 7

Také vidíme stát mercedes s poznávací značkou 7. Jediné číslo na poznávací značce znamená, že jeho majitel je členem rodiny vládce Dubaje. Šejk navíc údajně sám strašně rád řídí, a když odsud vyjíždí, nemá kolem sebe žádný kordon strážců, jede a řídí si sám.

Dubaji prý pokud vidí řidiči toto číslo – sami uvolňují místo pro průjezd šejka.

STARÁ DUBAJ

Staré město je nově postaveno, když se stavěla nová Dubaj, bouraly se staré domy a všechna stavení. Později odpovědní uznali, že přece jen by se staré město mělo zachovat, zřejmě ať je co ukazovat turistům.

Čtvrť Al Seef Dubaj

Ve „staré“ nově postavené části tradiční Dubaje.

Stará Dubaj se nachází na březích zátoky **Dubaj Creek**, která byla bránou do nejlukrativnějšího přístavu pro lov perel v Zálivu.

Dubaj Creek – přírodní mořské rameno táhnoucí se v délce několika km až do srdce města. Asi si lze těžko představit, že zde před dvěma staletími řádili piráti. I dnes je tady vidět kotvit mnoho nákladních lodí typu Dhow a stále se odsud do Afriky dováží nejrůznější zboží.

Autobus nás vyložil ve čtvrti **Al Seef Dubaj**, abychom si ji prohlédli, a pak na převozních lodí přepluli kanál do čtvrti Al Fahidi, kde se nachází hlavní tradiční súky.

Ve čtvrti Al Seef Dubaj.

Touto čtvrtí rychle procházíme, ještě chce Dája koupit pro vnoučata a děti sousedky malé plyšové velbloudy, Tady je mají docela za slušnou cenu a po malém smlouvání 3 kupujeme za 30 AMD. Platí se zde jen hotovostí.

To koneckonců bylo třeba při nákupu malých velbloudů pro vnoučata.

Dárek pro malé domů.

Dále si ještě prohlížíme tradiční dům obyvatel emirátů.

Jedna z místností tradičního obydlí v emirátech.

Pokračujeme dále k přístavu převozů. A jdeme oblastí, kde jsou vládní budovy. Míjíme malou pevnost – dřívější sídlo šejka. Nyní je z toho muzeum, které je ale zavřeno. Jen nám tady sdělují, že otevřou brzy. Kdy to bude, nikdo neví.

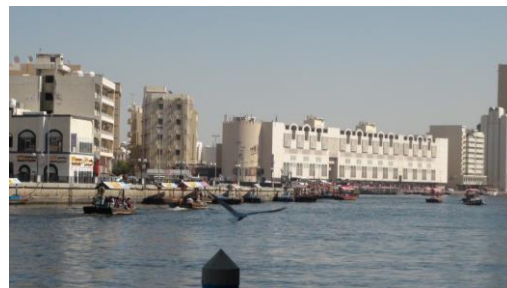

Bývalé sídlo šejka – nyní zavřené muzeum.

Pokračujeme dále k přístavišti převozu.

Osádka naloděná, vyplouváme na druhou stranu zátoky.

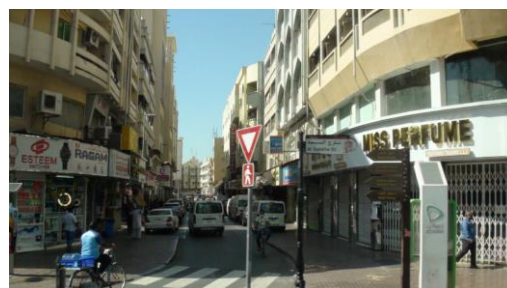

Přes zátoku.

Čtvrť Al Fahidi

Přepluli jsme na druhou stranu zátoky a jsme ve čtvrti Al Fahidi.

Starou Arábii symbolizuje právě historická čtvrť Al Fahidi. Zdejší budovy ze sádrovce a korálu byly pečlivě restaurovány do své původní krásy a doplněny ikonickými větrnými věžemi, jejichž silueta kontrastuje s panoramatem moderního města.

Čtvrť Al Fahidi.

Súk koření

A jen vystoupíme z lodi, už na nás startují obchodníci s nabídkou zboží.

Prodejce koření.

Vůní je prostoupené celé okolí. Chce se vám kýchat.

Račte si vybrat.

Je to pastva nejen pro oči, ale také práci mají také vaše čichové buňky.

Zlatý súk

Nepřeberné množství krámů se zlatem, až oči přecházejí.

Zlatý súk.

Prodávají se zde prsteny a šperky za ceny rodinného domu. A pravý mumraj zde nastává večer, kdy tady přijíždějí ve drahých limuzínách bohatí muži se svými manželkami, aby nakoupili zlaté výrobky.

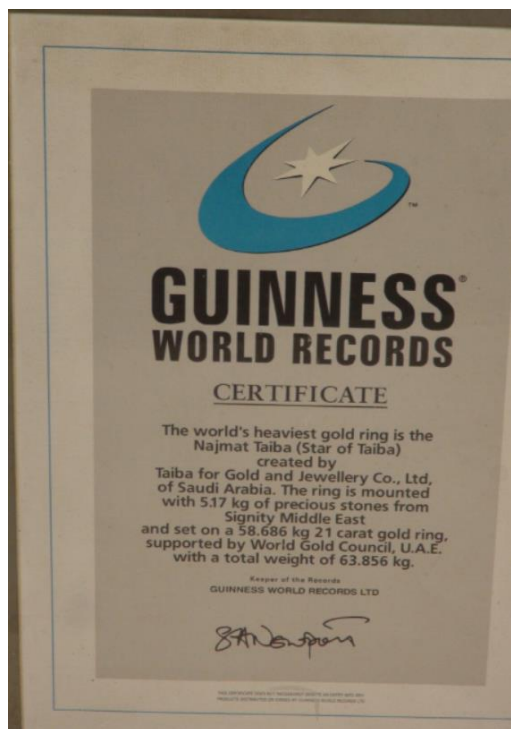
Za výklady se prezentují milióny...

Pokud si zákazník vyberte, putuje zlato na váhu. Je jedno kolik karátů má. Co je zajímavé, žádná speciální ochranná zařízení ani opatření zde nevidíte.

63,856 kg vážící zlatý prsten.

Zlatá perla na zlatém súku. Obrovský zlatý prsten z 21 karátového zlata, vážící celkem 63,856 kg. Z toho vlastní zlato váží 58,686 kg a váha drahých kamenů je 5,17 kg. Tento výrobek si vysloužil zápis do Guinnessovy knihy rekordů.

Certifikát o zápisu do Guinnessovy knihy rekordů.

Je poledne. Muezzin z nedaleké věže svolává věřící k modlitbám. Obchodníci opouštějí své krámký a ulice se mění v jednu velkou modlitebnu. Zavírat a zamykat krámký je zbytečné.

Je čas na modlitbu.

My se v poledne vydáváme někam na oběd. Zaujala nás Pákistánská restaurace. Veliká restaurace plná hladových lidí. Nevíme sice co vybrat, ale nakonec něco s kuřetem pro Dáju a s dalším masem pro mne.

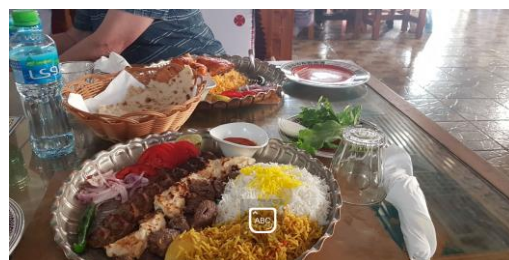

Pákistánská restaurace.

Je zde plno a tak chvíli musíme hledat volné místo. A navíc nemáme moc času.

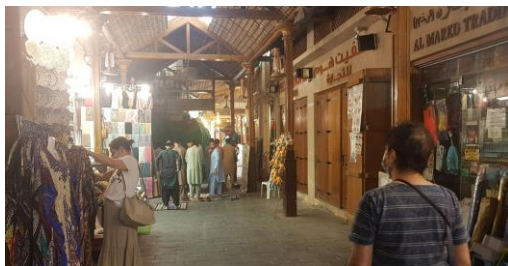

Jídlo pro Dáju.

Oběd v Pákistánské restauraci.

Jídlo pro Dáju bylo kuře. Jasně, ale i tak toho bylo hodně. Já jsem si vybral variantu s jinými masy a – sníst se to všechno nedá. A večer ještě jdeme na večerní představení do pouště i s večerí.

Pokračujeme v prohlídce krámků.

Po obědě je nutno ještě něco nakoupit pro vnoučata a přátele. Na sůku to je zřejmě nejlepší. Tak se nakonec nakoupily přece jen peněženky pro známé. Zase tak výhodně tady nenakoupíte.

Dárky domů.

POUŠTNÍ SAFARI A PROGRAM V POUŠTI

Od sůků odjíždíme v 15:30, jede se do pouště na pouštní safari a další program.

Dubajská poušť.

Písek zde v poušti je vhodný do přesýpacích hodin. Tak je jemný. I když nejsme v poušti poprvé, vždy je to zajímavý zážitek.

Opět se setkáváme s původními řidiči našich Toyot. V poušti se ještě bavíme s pískem. Kdo jej dokáže krásně kolem sebe vysypat nad hlavou?

Za Dubají v poušti.

Jde to!

Pokračujeme dále do pouštní oázy, kde budeme sledovat večerní představení.

Zde budeme sledovat večerní představení.

Hned v úvodu nás vedou do místnosti, kde na nás čeká překvapení. Dostáváme pravý muslimský oděv – pro ženy Abáju, muže navlékli do „Kandory“ či „Dišdaše“.

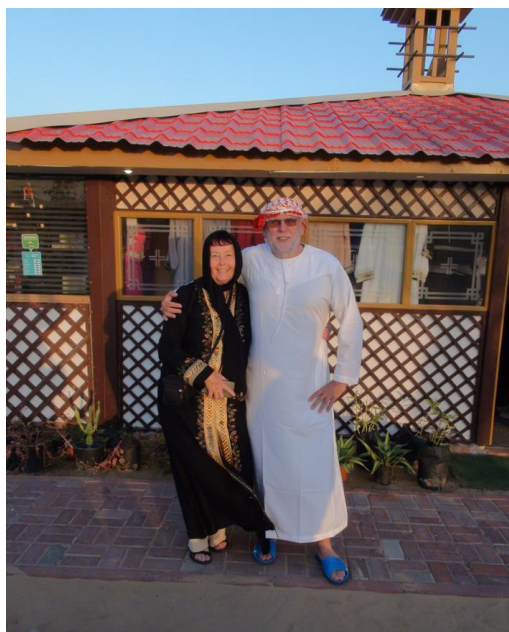
Asi nejsložitější je naučit se vázat mužský šátek.

A máme oblečenou Abáju a Kandoru.

Snad se to naučím vázat.

Dva muslimové – Dája a Vlád'a.

Musím říct, že uvedené oděvy jsou z velice kvalitních materiálů. Je to pro nás pěkný suvenýr, protože nám zůstávají a můžeme si je odnést.

Ještě je čas na večerní představení a večeri, tak se věnujeme jiným radostem, jako je jízda na velbloudovi, či na čtyřkolkách, anebo jízda na prkně po písečné duně.

Na velbloudovi.

Dája si to jen zkusila na zemi. Jet na něm nechtěla.

Jak se sedí na velbloudovi?

A už se blíží večerní představení. Vracíme se tedy do hlediště a budeme si

vybírat z jídelního lístku. Stejně je to jedno, protože máme již dopředu stanoveno, co všechno k večeři dostaneme. Je toho opravdu hodně. Nedá se to všechno sníst.

Ale předem nás ještě obcházejí obchodníci, aby nám nabídli výrobu přívěšku ze stříbra ve tvaru jména napsaného v arabských znacích. Nejdříve jsme váhali, ale pak jsem pro Dáju nechal tento šperk vyrobit. Vypadá to přinejmenším velmi zajímavě.

Přívěšek se jménem Dája v arabštině.

A už se nosí jídlo. Nejdříve malý předkrm ve formě malé rolky s masem.

Předkrm.

Pak následovala hlavní večeře.

Chybí už jen pivo.

Nicméně něco jako pivo nebo alkohol tady nedostanete tak levně. Stačí se podívat do speciální nabídky baru. Pivo tam sice není uvedeno, ale dá se koupit. Vždy se kupuje celá láhev, takže při kurzu 1 AED/ 6 Kč si nákup prostě rozmyslíte. Spodivem ale je, že tady prohibice není.

BAR MENU SPECIAL OFFERS BY BOTTLE			
Wine by Bottle	Price AED	Price US Dollars	
White Wine	125.00	34.00	
Red Wine Bottle	125.00	34.00	
Rose Wine Bottle	150.00	43.00	
Regular Alcoholic Drink by Bottle	Price AED	Price US Dollars	
Rum – Old monk bottle (750 ML)	95.00	27.00	
Smirnoff Vodka (500 ml)	150.00	43.00	
Brandy (Napoleon) - France	95.00	27.00	
Premium Drinks by Bottle	Price AED	Price US Dollars	
Jack Daniels	550.00	150.00	
Malibu	450.00	123.00	
Tequila	450.00	123.00	
Black Label (Johny Walker)	550.00	150.00	
Others	Price AED	Price US Dollars	
Ginger Ale	15.00	4.00	
Ice-Tea	15.00	4.00	
Red Bull	20.00	5.00	
Pringles (small)	10.00	3.00	
Pringles (big)	20.00	5.00	
Club Soda	10.00	3.00	
Cranberry Packed Juice	10.00	3.00	
Tonic Water	10.00	3.00	

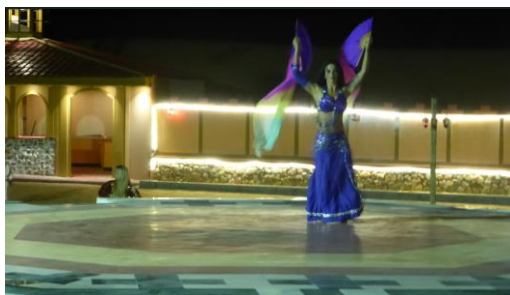
Nápojový lístek.

A po hlavním jídle ještě „dokrm“. Grilované 4 druhy masa. Kdo to má všechno sníst?

Ještě grilované maso.

V průběhu večere sledujeme představení na pódiu před námi.

Jedna z umělkyně.

Večerní program trval asi 1,5 hodiny. Je to zajímavá podívaná a gastronomický zážitek.

Další vystoupení.

Vystoupení je zajímavé ozývá se spontánní potlesk. Jen se špatně fotí a natáčí, protože už je poměrně tma. To je škoda, ale zážitek je velmi dobrý. Užíváme si této chvíle. A naše muslimky také.

Čerstvé muslimky si užívají Abáje.

Večer končí a odjíždíme zpět do Dubaje. Zítřka nás čeká přejezd do Abú Dhabí.

Den 10. Abú Dhabí , 11. února (sobota)

*Celodenní výlet do **Abú Zabí**, hlavního města stejnojmenného emirátu. Návštěva pobočky muzea **Louvre** v Abú Dhabí. Moderní budova, navržená Jeanem Nouvellem vystavuje zápůjčky z muzeí Louvre, Gare d'Orsay a Centre Pompidou. **Velká mešita šejka Zajida**, největší mešita v SAE, unikátní expozice moderní islámské architektury a řemeslné zručnosti. **Palác Kasr-Al-Watan**, veřejnosti přístupný prezidentský palác (hlavou všech Emirátů je prezident). Návrat na nocleh do Dubaje.*

Ráno odjíždíme opět v 8:30 hodin. Máme nového průvodce, na toho včerejšího si Soňa za nás stěžovala, protože prakticky neuměl odpovědět na žádnou otázku typu „co je to za budovu...“ „No prostě budova“.

Autobus stojí vedle hotelu z boku a je odsud dobře vidět budovu Mollu Dubaj se sjezdovkou. Tam se večer po návratu z Abú Dhabí zajdeme podívat.

I SAE se dá lyžovat bez ohledu na roční období.

ABÚ DHABÍ

Na hranici s Abú Dhabí jedeme asi hodinu a půl. Na hranici po nás chtějí doklad o očkování a PCR test, kterým

jsme před dvěma dny úspěšně prošli. Pak už zase jedeme dále asi hodinu. Po vjezdu do města jedeme vedle dráhy pro závody F1, které emiráty vždy pořádají. Bohužel se tu nedá nikde zastavit a tak koukáme, fotíme a natáčíme pouze z autobusu.

Abú Dhabí

Abú Zabí neboli Abú Dhabí, v doslovném překladu "Otec antilopy", je hlavním a druhým nejlidnatějším městem Spojených arabských emirátů po Dubaji. Sídli zde prezident SAE Chalífa bin Saíd Ál Nahján, který byl zároveň vládcem emirátu Abú Zabí. Wikipedie

Rozloha: 972 km²

Nadmořská výška: 27 m

Populace: 1,45 milionů (2018)

Počasí: 24 °C

Emirát: Abú Dhabí

První zastávkou v Abú Dhabí je galerie Louvre Abu Dhabi.

LOUVRE ABU DHABI.

Tato galerie – univerzální muzeum – galerie byla otevřena v roce 2017 a shromažďuje ve dvanácti galeriích světovou sbírku dokumentující úspěchy lidstva z dob neolitu až po dnešní dobu. Je to obrovská budova z dálky připomínající vypoulený poklop. Je zde mnoho místa pro exponáty a galerie si kromě stálé expozice půjčuje k výstavě také nejrozumnější sbírky z celého světa.

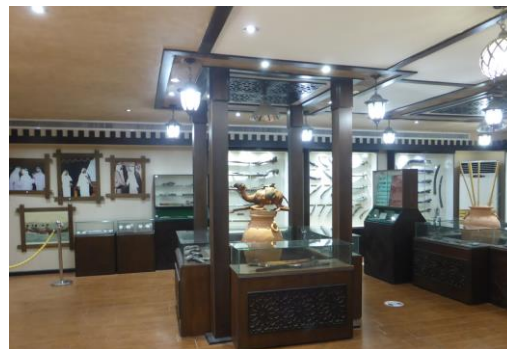
Louvre Abú Dhabí.

Při vstupu do galerie procházíme kontrolami jako na letišti – od měření teploty po skenování tašek.

Muzeum bylo navrženo držitelem Pritzkerovy ceny (jde o prestižní ocenění v oblasti architektury, inspirované Nobelovou cenou) Jeanem Nouvelem.

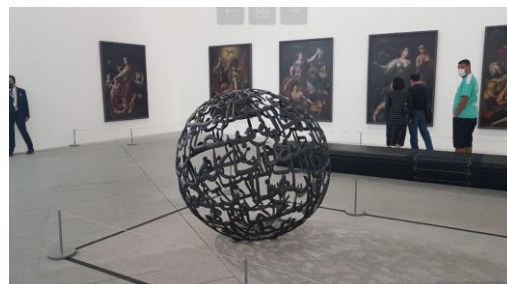
Počátky Louvru v Abú Dhabí sahají do března 2007. Spojené arabské emiráty a Francie vytvořily bezprecedentní partnerství pro kulturní výměnu a vrcholem toho by bylo založení Louvru Abú Dhabí na ostrově Saadiyat. Partnerství by spojilo odvážnou vizi SAE o kulturním pokroku a otevřenosti s francouzskými odbornými znalostmi ve světě umění a muzeí. Zkoumala by společná témata, která odhalují a spojují lidstvo.

Kromě stálé sbírky jsou v samostatně stojících budovách také umístěny dočasné sbírky. Každý rok se konají 4.

Jedna z galerií.

V jejich 12 galeriích je umístěna světová sbírka dokumentující umělecké úspěchy lidstva od neolitu po současnost a zároveň narušující všechny normy tradičních muzejních expozičních.

Pro exponáty jsou zde veliké prostory.

Umělecká díla jsou zde seskupena tematicky chronologicky, spíše nežli podle zemí nebo konkrétních civilizací.

Muzeum je obrovské. Mám pocit, že díky tomu se zdá, že tady moc exponátů není, ale není to pravda. Dělá to ten rozměr všech expozičních.

Některé z exponátů.

Najdeme zde obrazy Picassa, Rothka, Mirá atd.

Obrazů je tady celá řada.

Milovníci umění by si tady přišli na své a asi by jim na prohlídku nestačil ani celý den, byť tady píší, že čas 2 hodina je dostačující. Nám už po jedné hodině jde hlava kolem a musíme na vzduch. Naštěstí je zde celá řada výstupů, takže si lze odpočinout výhledem na mořskou vodní hladinu.

Dobře je na čerstvém vzduchu.

Filigránská kopule muzea Louvre váží 7500 tun.

7500 tun váží kopule muzea.

Opouštíme Louvre a pokračujeme autobusem asi 15 minut k dalšímu muzeu – Heritage village.

HERITAGE VILLAGE

K Muzeu Heritage Village se dostaneme jízdou kolem nejpěknější a nejnavštěvovanější pláže v Abú Dhabí - Corniche. Pláž se pyšní modrou vlajkou pro čistotu vody, krásu přírody a vybavení. Pláž má pět částí, z nichž čtyři jsou volně přístupné. Do páté části, Al Sahil, nemají přístup muži bez doprovodu a vybírá se tu vstupné 10 AED.

V pozadí pláž Corniche.

Cesta k muzeu Heritage village trvá asi 15 minut.

Vstup do muzea Heritage village.

Jde o zrekonstruovanou vesničku, která na první pohled vypadá poněkud omšele. Je to ale jedna z mála možností, jak nahlédnout do života Spojených arabských emirátů před objevením ropy.

Pevnost před nájezdníky z moře.

Najdeme zde všechny prvky tradičního života v Zálivu: pevnost, která odráží nájezdníky z moře, sūk, na kterém se vyměňují datle za kozy s přátelskými sousedy, a mešitu, jež připomíná ústřední roli islámu v každodenním životě.

Najdeme tady sbírky tradičních zbraní a nástrojů původních obyvatel.

Obrázek 1

Tradiční sūk. Zde se mezi přátelskými sousedy měnily kozy za datle atd. Dnes vás lákají místní prodejci na kdejakou cetku a suvenýry. Nepatří k nejlevnějším. Jako všude v takových turistických centrech.

Tradiční sūk.

Je zde k vidění celá řada muzejních exponátů z tradičního života místních původních obyvatel a je zde krásně vidět rozdíl v životě lidí před objevením ropy a dnešním moderním světem okázalých staveb a rozvinuté infrastruktury Abú Dhabí.

Kontrast původního a nynějšího života v Abú Dhabí.

Z vesničky se dostáváme přímo také na Pláž Saadiyat, odkud můžeme tuto proměnu krásně pozorovat. Jsme na pláži dlouhé 400 metrů jiskřivého bílého písku je součástí chráněné přírodní oblasti, tak zde žádné vodní skútry či plachetnice nesmí.

Pláž Saadiat.

VELKÁ MEŠITA ŠEJKA ZAJIDA

Obrovská mešita postavená za 13 miliard korun je architektonicky krásná stavba. Na světě zřejmě nenajdeme kosmopolitnější stánek, než je tento. Více jak 20 zemí se podílelo na její výstavbě a výzdobě, a ještě více zemí poslalo na její stavbu finanční příspěvek. Často se tato stavba označuje za Tádž Mahál 21. století.

Velká mešita šejka Zayeda v Abú Dhabí.

Tato mešita byla postavena z příjmů z ropy, stejně jako celá Dubaj či Abú Zabí.

Samotný zakladatel šejk Zayed, jež celou mešitu komponoval, celým jménem Zayed bin Sultan Al Nahyan, se dokončení luxusní mešity nakonec nedožil. Zemřel v 86 letech v roce 2004, zatímco mešita byla dokončena až o tři roky později. Má však zde v mešitě své mauzoleum. Od jeho smrti mu zde bez přestávky věřící předčítají z koránu 24 hodin denně, 365 dní v roce modlitby ze svaté knihy – Koránu. Pro nás je to asi něco nepředstavitelného.

Vstup na prohlídku.

Jde impozantní stavbu v upravených zahradách s více jak 80 mramorovými kopulemi podpíranými tisícem sloupů. Je krásně viditelná z mostů spojujících ostrov Abú Dhabí a pevninou. Jde o mistrovské dílo islámské architektury a designu.

Tato mešita také patří mezi málo z nich, které jsou otevřeny také pro nemuslimy.

Nová pravidla vstupu na prohlídku – test C-19.

Pozor, bez dokladu o bezinfekčnosti se na prohlídku nedostanete.

Kontrola před vstupem.

Navíc je třeba projít také bezpečnostním rámem.

Vstup do hlavní části mešity – Quasr Al Watan. Je součástí komplexu mešity zabírající 380 000 m², který obsahuje nejrůznější sály pro přijímání státních i domácích hodnostářů při nejrůznějších summitech a státních návštěvách. V jejich křídlech za hlavní budovou se nacházejí sály vyčleněné pro presidenta, vicepresidenta a korunního prince Abú Dhabí.

V jednom ze sálu se nachází toto umělecké dílo. Můžete si do něj také vstoupit. Má název „Síla slov“.

Takto ji zpodobnil umělec Mattar Bin Lahej prý inspirován šejkem Zayedem. V textu u tohoto výtvaru se praví: "Bohatství nepředstavují peníze a ropa.

Bohatství se nachází v lidech a je bezvýznamné, pokud neslouží lidem.

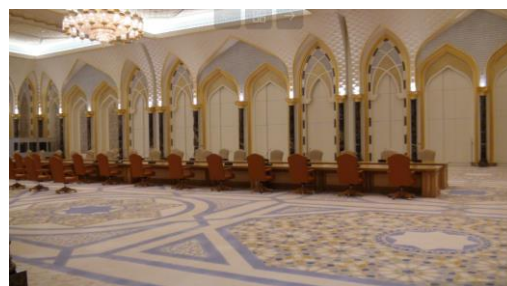

Dílo „Síla slov“ umělce Mattar Bin Laheje.

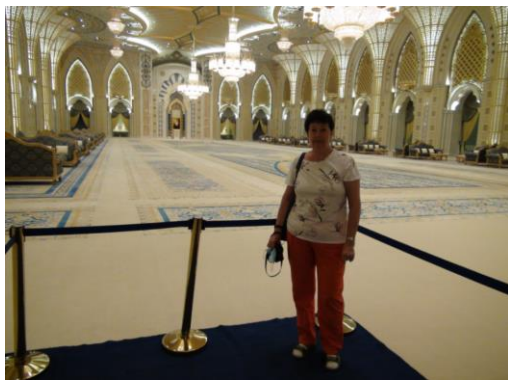
Prezidentský banketní sál.

Prezidentský sál pro pořádání banketů. Má působit uvolněně a pohostinně. Sál je určen pro 300 hostů prezidentských návštěv.

Dům znalostí, poučení a osvětlení.

Sál osvětlení. Je věnován arabskému zlatému věku od 8. do poloviny 13. století, kdy vzkvétalo vzdělání, arabští učenci činili pokroky ve vědě, rozvoji matematiky, umění atd. Arabský zlatý věk má představovat spojnici s antickým a středověkem západní civilizace.

V sále znalostí, vědění a osvícení.

Ze sálů hlavní budovy se přesouváme ven k dalším částem mešity.

Upravené zahrady kolem mešity.

11. den Miracle Dubai Garden, Dubai Frame 13. únor (neděle)

*Shlédnutí staveniště **Miracle Dubai Garden** největší květinové zahrady v Dubai, modelující z květin celou řadu námětů z pohádek i reálného světa., **Dubai Frame**, rozhledna ve tvaru rámu, 150 m vysoká, architekt Fernando Donis, Odpolední odjezd na letiště, odlet do Prahy, předpokládaný přilet 20,55 hod.*

Dubai Miracle Garden

A dospěli jsme do posledního dne. Dnes nás čeká návštěva „Zázračné květinové zahrady“.

Vstup do Miracle Garden v Dubaji.

Vstup do květinové zahrady. Dubai Miracle Garden, největší přírodní květinové zahradě na světě. Park o rozloze 72 000 m² má působivou sestavu slavných budov a staveb, které jsou zcela přeměněny na barevné květinové exponáty.

Šmoulí vesnice.

Gargamel a šmoulové.

Šmoulové a jejich protivník Gargamel. Úžasné výjevy ztvárněné s pomocí květin.

A380 z květin.

V Guinnessově knize rekordů zapsané květinové super jumbo letadla Airbus A380. Jambo A380 pokrývá nejméně 500 000 živých květin.

Je libo Džina?

Dáma v sukni.

Nádherná "plovoucí dáma" oblečená v exotických květech.

Dubaj Frame

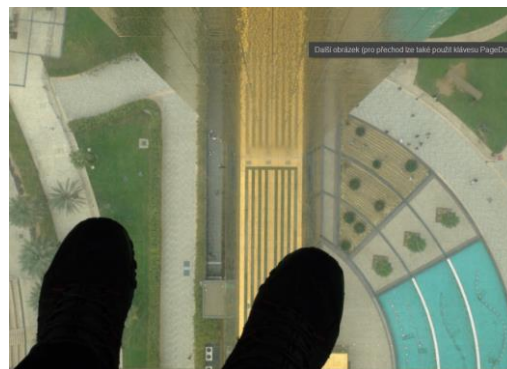
Končíme návštěvu v květinové zahradě a míříme k další ikoně Dubaje, Dubai Frame.

Dubai Frame.

Impozantní dílo architekta Fernando Donis. Otevřen byl 1. ledna 2018. Výška stojín "rámu" je 150 metrů a stejně tak vrchní spojnice. Zájem o návštěvu je

velký, je třeba mít dopředu zajištěné lístky.

150 metrů nad zemí.

Dubai Frame stojí v parku Zabeel a symbolizuje most mezi historickou a současnou Dubají. Než vstoupíte do výtahu a vyveze vás nahoru, promítne se dole v přízemí příběh dávné Dubaje.

Uvnitř Dubaj Frame.

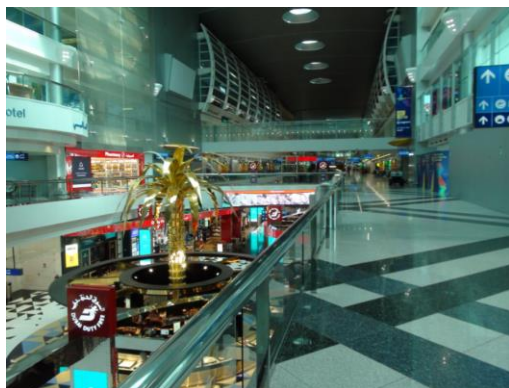
Úžasný zážitek. A z výšky vidíte i další taháky Dubaje, jako Burj Chalífa.

Výhled z „Rámu“.

Končíme návštěvu Dubaje a jedeme na letiště. Končí 12 dnů nádherné poznávací dovolené. Bylo tady pěkně, ale žít bych tady asi nechtěl. Příliš okázalý a takový odcizený svět pozlátek.

Zlaté Hukvaldy...

A jsme na letišti.

Ještě něco k snědku.

Trasa letu domů.

Závěrečných 6 hodin letu a jsme doma.